

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Nõukogu määrus (EL) 2017/2454, 5. detsember 2017, millega muudetakse määrust (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas 1

DIREKTIIVID

- ★ Nõukogu direktiiv (EL) 2017/2455, 5. detsember 2017, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul 7

II Muud kui seadusandlikud aktid

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

- ★ Nõukogu otsus (EL) 2017/2456, 18. detsember 2017, Euroopa Liidu ja Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingu (milles sätestatakse Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA)) sõlmimise kohta 23
- ★ Nõukogu otsus (EL) 2017/2457, 18. detsember 2017, Euroopa Liidu ja Egiptuse Araabia Vabariigi vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingu (milles sätestatakse Egiptuse Araabia Vabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA)) sõlmimise kohta 25

- ★ Nõukogu otsus (EL) 2017/2458, 18. detsember 2017, Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingu, milles sätestatakse Jordaania Hašimiidi Kuningriigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA), sõlmimise kohta 27
- Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vaheline teadus- ja tehnoloogiakoostöö leping, milles sätestatakse Jordaania Hašimiidi Kuningriigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) 29

MÄÄRUSED

- ★ Nõukogu rakendusmäärus (EL) 2017/2459, 5. detsember 2017, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed 32
- ★ Komisjoni määrus (EL) 2017/2460, 30. oktoober 2017, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) VII lisa seoses liidu referentlaborite loeteluga ⁽¹⁾ 34

OTSUSED

- ★ Nõukogu otsus (EL, Euratom) 2017/2461, 12. detsember 2017, millega muudetakse nõukogu kodukorda 36
- ★ Nõukogu otsus (EL) 2017/2462, 18. detsember 2017, millega lubatakse Luksemburgil ja Rumeenial anda Euroopa Liidu huvides nõusolek Gruusia ja Lõuna-Aafrika ühinemiseks rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga 38
- ★ Nõukogu otsus (EL) 2017/2463, 18. detsember 2017, millega lubatakse Horvaatial, Madalmaadel, Portugalil ja Rumeenial anda Euroopa Liidu huvides nõusolek San Marino ühinemiseks rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga 41
- ★ Nõukogu otsus (EL) 2017/2464, 18. detsember 2017, millega lubatakse Austrial ja Rumeenial anda Euroopa Liidu huvides nõusolek Panama, Uruguay, Colombia ja El Salvadori ühinemiseks rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga 43

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

- ★ Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppe alusel loodud Euroopa Liidu/Šveitsi õhutranspordi ühiskomitee otsus nr 1/2017, 29. november 2017, millega asendatakse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppe lisa [2017/2465] 46

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2017/2454,

5. detsember 2017,

millega muudetakse määrust (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määruses (EL) nr 904/2010 ⁽³⁾ on sätestatud õigusnormid, mis käsitlevad liikmesriikide poolt teabe vahetamist ja säilitamist eesmärgiga kehtestada nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ ⁽⁴⁾ XII jaotise 6. peatükis ette nähtud erikorrad.
- (2) Kõnealuste erikordade kohaldamisala laiendamine kaupade kaugmüügile ja muudele kui telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektrooniliselt osutatavatele teenustele alates 1. jaanuarist 2021 nõuab registreerimisliikmesriigi ja tarbimisliikmesriigi vahelist teabevahetust ning rahaülekandeid käsitlevate käesoleva määruse sätete kohaldamisala laiendamist.
- (3) Tulenevalt erikordade laiendatud kohaldamisalast, mis hõlmab ka kaupade kaugmüüki ja kõiki teenuseid, suureneb märkimisväärselt käibedeklaratsioonidest kajastatavate tehingute arv. Et registreerimisliikmesriigil oleks piisavalt aega maksukohustuslaste poolt erikorra alusel esitatud käibedeklaratsioonide käsitlemiseks, tuleks käibedeklaratsiooniga hõlmatud teabe edastamise ja igale tarbimisliikmesriigile makstava käibemaksusumma ülekandmise tähtaega pikendada 10 päeva võrra.
- (4) Erikordade kohaldamise laiendamine kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügile nõuab, et impordi liikmesriigi tolliasutusel oleks võimalik tuvastada väikesaadetistes sisalduvate kaupade import, millelt tuleb käibemaksu tasuda mõne erikorra alusel. Seetõttu tuleks registreerimise number, mille alusel käibemaksu tasutakse, edastada eelnevalt, et tolliasutusel oleks võimalik kontrollida selle kehtivust kaupade importimise ajal.

⁽¹⁾ 30. novembri 2017. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ ELT C 345, 13.10.2017, lk 79.

⁽³⁾ Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

- (5) Registreerimisliikmesriik ja kõik tarbimisliikmesriigid, kuhu kaupu tarnitakse või kus teenuseid osutatakse, võivad esitada erikorda kasutatavatele maksukohustuslastele arvestusandmete esitamise taotlusi ja viia nende suhtes läbi haldusuurimisi. Selleks et vähendada ettevõtjate jaoks halduskoormust ja nõuete täitmisega seotud kulusid ning maksuhaldurite jaoks korduvate andmetaotluste ja haldusuurimiste arvu ning vältida topelttöid, peaks taotlusi ja uurimisi, niivõrd kui see on võimalik, koordineerima registreerimisliikmesriik.
- (6) Selleks et lihtsustada erikordade kohaldamist puudutavate statistiliste andmete kogumist, peaks komisjonil olema õigus võtta välja erikordadega seotud statistilisi ja diagnostilisi koondandmeid, näiteks liikmesriikide vahetatavate eri liiki elektrooniliste sõnumite arv, välja arvatud individuaalseid maksukohustuslasi puudutav teave.
- (7) Teave, mida maksukohustuslane peab erikordade kohaldamisega seoses esitama ja liikmesriigid omavahel vahetama, ning teabe esitamise ja vahetamise tehnilised üksikasjad, sealhulgas ühised elektroonilised sõnumid, tuleks kindlaks määrata vastavalt käesolevas määruses sätestatud komiteemenetlusele.
- (8) Võttes arvesse aega, mida on vaja käesoleva määruse rakendamiseks vajalike meetmete kehtestamiseks ja selleks, et liikmesriikidel oleks võimalik kohandada käibemaksukohustuse registreerimiseks ning käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks mõeldud IT-süsteeme, ning selleks, et võtta arvesse nõukogu direktiivi (EL) 2017/2455⁽¹⁾ artikliga 2 ette nähtud muudatusi, tuleks käesolevat määrust kohaldada nende muudatuste kohaldamise kuupäevast.
- (9) Määrust (EL) nr 904/2010 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 904/2010 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesolevas määruses sätestatakse ka eeskirjad ja menetlused direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikordade kohaselt tarnitud kaupu ja osutatud teenuseid käsitleva käibemaksuteabe elektrooniliseks vahetamiseks ja samuti mis tahes hilisemaks teabevahetuseks ning erikordadega hõlmatud kaupade ja teenuste puhul raha ülekandmiseks liikmesriikide pädevate asutuste vahel.“

2) Artikli 2 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Iga erikorra suhtes kohaldamisele kuuluvaid direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 358, 358a, 369a ja 369 l sisalduvaid mõisteid kasutatakse ka käesoleva määruse kohaldamisel.“

3) Artikli 17 lõike 1 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) teave, mida ta kogub direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369 g, 369o, 369p, 369s ja 369t alusel.“

4) Artikli 17 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„e) andmed direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 369q osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrite kohta, mille ta on väljastanud, ning iga liikmesriigi väljastatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga kohta artikli 143 lõike 1 punkti ca alusel käibemaksust vabastatud imporditud kaupade koguväärtus igas kuus.“

5) Artikli 17 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõike 1 punktides b, c, d ja e osutatud teabe kohta tehtava automaatse päringu tehnilised üksikasjad võetakse vastu artikli 58 lõikega 2 ettenähtud korras.“

⁽¹⁾ Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 7).

6) Artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Iga liikmesriigi pädevad asutused tagavad, et ühendusesiseste kaubatarnete või ühendusesisese teenuseosutamise seotud isikutel ning teenuseid osutavatel ühendusevälistel maksukohustuslastel on õigus saada selliste tehingute tarbeks elektroonilise kinnituse iga konkreetse isiku käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga kehtivuse kohta, samuti asjaomase isiku nime ja aadressi. Kõnealune teave peab vastama artiklis 17 osutatud andmetele.“;

b) lõige 3 jäetakse välja.

7) XI peatükki muudetakse järgmiselt:

a) 2. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Sätted, mida kohaldatakse alates 1. Jaanuarist 2015 kuni 31. Detsembrini 2020“;

b) lisatakse järgmine jagu:

„3. JAGU

Alates 1. Jaanuarist 2021 kohaldatavad sätted

1. alajagu

Üldsätted

Artikkel 47a

Käesoleva jao sätteid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

2. alajagu

Teabevahetus

Artikkel 47b

1. Liikmesriigid näevad ette, et teave, mille direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 2. jaos sätestatud erikorda kasutatav maksukohustuslane esitab registreerimisliikmesriigile oma maksustatava tegevuse alustamisel vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 361, esitatakse elektrooniliselt. Sarnased andmed sellise maksukohustuslase registreerimiseks, kes kasutab direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud erikorda, esitatakse kõnealuse direktiivi artikli 369c kohaselt maksustatava tegevuse alustamisel elektrooniliselt. Mis tahes muudatused direktiivi 2006/112/EÜ artikli 361 lõike 2 ja artikli 369c kohaselt esitatud teabes esitatakse samuti elektrooniliselt.

2. Registreerimisliikmesriik edastab lõikes 1 osutatud teabe elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele kümne päeva jooksul selle kuu lõpust, mil teave saadi maksukohustuslaselt, kes kasutab ühte direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 2. ja 3. jaos sätestatud erikordadest. Registreerimisliikmesriik teatab samal viisil teiste liikmesriikide pädevatele asutustele kõnealuses 2. ja 3. jaos osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrid.

3. Registreerimisliikmesriik teatab viivitamata elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele sellest, kui maksukohustuslane, kes kasutab ühte direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 2. ja 3. jaos sätestatud erikordadest, arvatakse asjaomase erikorra kohaldamisalast välja.

Artikkel 47c

1. Liikmesriigid näevad ette, et teave, mille direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda kasutatav maksukohustuslane või tema vahendaja esitab registreerimisliikmesriigile oma maksustatava tegevuse alustamisel vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 369p lõigetele 1, 2 ja 2a, esitatakse elektrooniliselt. Mis tahes muudatused direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369p lõike 3 kohaselt esitatud teabes esitatakse samuti elektrooniliselt.

2. Registreerimisliikmesriik edastab lõikes 1 osutatud teabe elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele kümne päeva jooksul selle kuu lõpust, mil teave saadi maksukohustuslaselt, kes kasutab direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda, või, kui see on asjakohane, tema vahendajalt. Registreerimisliikmesriik teatab samal viisil teiste liikmesriikide pädevatele asutustele kõnealuse erikorra kohaldamiseks antud individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri.

3. Registreerimisliikmesriik teatab viivitamata elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele sellest, kui direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda kasutatav maksukohustuslane või, kui see on asjakohane, tema vahendaja, registrist kustutatakse.

Artikkel 47d

1. Liikmesriigid näevad ette, et käibedeklaratsioon koos direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 365, 369 g ja 369t sätestatud andmetega esitatakse elektrooniliselt.

2. Registreerimisliikmesriik edastab lõikes 1 osutatud teabe elektrooniliselt asjaomase tarbimisliikmesriigi pädevale asutusele hiljemalt 20 päeva jooksul pärast selle kuu lõppu, mil käibedeklaratsioon saadi.

Registreerimisliikmesriik edastab ka direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369g lõikes 2 sätestatud teabe kõigi muude selliste liikmesriikide pädevatele asutustele, kust kaubad on lähetatud või veetud, ja direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369g lõikes 3 sätestatud teabe iga asjaomase asukohaliikmesriigi pädevale asutusele.

Liikmesriigid, kes on nõudnud käibedeklaratsiooni koostamist muus omavääringus kui euro, arvestavad summad ümber eurodesse, kasutades maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi. Ümberarvestamisel kasutatakse vahetuskursse, mis Euroopa Keskpank on kõnealuse päeva kohta avaldanud, või kui selle päeva kohta ei ole kurssi avaldatud, siis järgmise avaldamispäeva vahetuskursse.

Artikkel 47e

Registreerimisliikmesriik edastab viivitamata elektrooniliselt tarbimisliikmesriigile teabe, mida on vaja iga makse seostamiseks vastava käibedeklaratsiooniga.

Artikkel 47f

1. Registreerimisliikmesriik tagab, et summa, mille maksukohustuslane, kes kasutab ühte direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikordadest, või, kui see on asjakohane, tema vahendaja on maksnud, kantakse üle eurodes nomineeritud pangakontole, mille on määranud tarbimisliikmesriik, kellele makse tuleb teha.

Liikmesriigid, kes on nõudnud maksmist muus omavääringus kui euro, arvestavad summad ümber eurodesse, kasutades maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi. Ümberarvestamisel kasutatakse vahetuskursse, mis Euroopa Keskpank on kõnealuse päeva kohta avaldanud, või kui selle päeva kohta ei ole kurssi avaldatud, siis järgmise avaldamispäeva vahetuskursse.

Ülekanne toimub hiljemalt 20 päeva möödumisel makse saamise kuu lõpust.

2. Kui maksukohustuslane, kes kasutab ühte erikordadest või, kui see on asjakohane, tema vahendaja ei maksa kogu tasumisele kuuluvat maksusummat, tagab registreerimisliikmesriik, et makse kantakse tarbimisliikmesriigile üle võrdeliselt igas liikmesriigis tasumisele kuuluva maksusummaga. Registreerimisliikmesriik teatab sellest elektrooniliselt tarbimisliikmesriigi pädevatele asutustele.

Artikkel 47g

Liikmesriigid teatavad elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele need pangakontode numbrid, mis on ette nähtud artikli 47f kohaste maksete vastuvõtmiseks.

Liikmesriigid teatavad viivitamata elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele ja komisjonile muudatustest maksimumääras, mida rakendatakse erikorra kohaldamisalasse kuuluvate kaubatarnete ja teenuste suhtes.

3. alajagu

Tehingute ja maksukohustuslaste kontrollimine

Artikkel 47h

Liikmesriigid kontrollivad elektrooniliselt selliste kaupade impordil, millega seoses tuleb käibemaksu deklareerida direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorra alusel, kõnealuse direktiivi artikli 369q kohaselt antud individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit, millest on teada antud hiljemalt impordideklaratsiooni esitamisel.

Artikkel 47i

1. Selleks et saada direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 369, 369k ja 369x alusel maksukohustuslase või tema vahendaja säilitatavaid andmeid, esitab tarbimisliikmesriik kõigepealt elektrooniliselt taotluse registreerimisliikmesriigile.

2. Kui registreerimisliikmesriik saab lõikes 1 osutatud taotluse, edastab ta selle elektrooniliselt ja viivitamata maksukohustuslasele või tema vahendajale.

3. Liikmesriigid näevad ette, et maksukohustuslane või tema vahendaja esitab taotluse korral nõutud andmed elektrooniliselt registreerimisliikmesriigile. Liikmesriigid aktsepteerivad, et andmeid võidakse esitada standardvormi kasutades.

4. Registreerimisliikmesriik edastab saadud andmed elektrooniliselt ja viivitamata taotluse esitanud tarbimisliikmesriigile.

5. Kui taotluse esitanud tarbimisliikmesriik ei saa taotletud andmeid 30 päeva jooksul taotluse esitamise kuupäevast, võib see liikmesriik kõnealuste andmete saamiseks võtta mis tahes meetmeid kooskõlas oma siseriikliku õigusega.

Artikkel 47j

1. Kui registreerimisliikmesriik otsustab korraldada oma territooriumil haldusuurimise maksukohustuslase suhtes, kes kasutab ühte direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikordadest, või, kui see on asjakohane, tema vahendaja suhtes, teavitab ta uurimisest eelnevalt kõikide teiste liikmesriikide pädevaid asutusi.

Esimene lõik puudutab ainult erikordadega seotud haldusuurimisi.

2. Kui tarbimisliikmesriik otsustab, et tuleb korraldada haldusuurimine, konsulteerib ta kõigepealt registreerimisliikmesriigiga selle üle, kas niisugune uurimine on vajalik, ilma et see piiraks artikli 7 lõike 4 kohaldamist.

Juhul kui lepitakse kokku, et haldusuurimine on vajalik, teatab registreerimisliikmesriik sellest teistele liikmesriikidele.

See ei takista liikmesriikidel võtmast oma siseriikliku õiguse kohaseid meetmeid.

3. Iga liikmesriik edastab teistele liikmesriikidele ja komisjonile selle pädeva asutuse andmed, kes vastutab asjaomases liikmesriigis haldusuurimiste koordineerimise eest.

4. alajagu

Statistilised andmed

Artikkel 47k

Liikmesriigid lubavad komisjonil võtta artiklis 53 osutatud elektroonilise süsteemi genereeritud sõnumitest otse välja statistilisi ja diagnostilisi koondandmeid vastavalt artikli 17 lõike 1 punktidele d ja e. Need andmed ei tohi sisaldada individuaalseid maksukohustuslasi puudutavaid andmeid.

5. alajagu

Rakendamisolulituste andmine

Artikkel 47l

Käesoleva määruse ühetaolise kohaldamise eesmärgil on komisjonil õigus võtta artikli 58 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt vastu järgmisi meetmeid:

- a) tehnilised üksikasjad, sh ühine elektrooniline sõnum, artikli 47b lõikes 1, artikli 47c lõikes 1 ja artikli 47d lõikes 1 osutatud teabe andmiseks ning artikli 47i lõikes 3 osutatud standardvorm;
- b) tehnilised üksikasjad, sh ühine elektrooniline sõnum, artikli 47b lõigetes 2 ja 3, artikli 47c lõigetes 2 ja 3, artikli 47d lõikes 2, artiklis 47e, artikli 47f lõikes 2, artikli 47i lõigetes 1, 2 ja 4 ning artikli 47j lõigetes 1, 2 ja 4 osutatud teabe andmiseks, samuti tehnilised vahendid selle teabe edastamiseks;
- c) tehnilised üksikasjad artiklis 47g osutatud teabe vahetamiseks liikmesriikide vahel;
- d) tehnilised üksikasjad seoses teabe kontrollimisega, mida impordi liikmesriik teeb vastavalt artiklile 47h;
- e) statistilised ja diagnostilised koondandmed, mida komisjon võib vastavalt artiklile 47k välja võtta, ning tehnilised vahendid selliste andmete väljavõtmiseks.“

8) I lisa punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1) kaugmüük (direktiivi 2006/112/EÜ artikkel 33):“.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. detsember 2017

Nõukogu nimel

eesistuja

T. TÕNISTE

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2017/2455,

5. detsember 2017,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksudokumentidega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivis 2006/112/EÜ ⁽³⁾ on sätestatud mittemaksudokumentidele telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektroonilisi teenuseid osutavate maksudokumentide, kelle asukoht ei ole ühenduses, suhtes kohaldatavad käibemaksuga maksustamise erikorrad.
- (2) Nõukogu direktiivis 2009/132/EÜ ⁽⁴⁾ on sätestatud käibemaksuvabastus väikese väärtusega väikesaadetiste impordi puhul.
- (3) 1. jaanuaril 2015 alanud kõnealuste erikordade hindamisel tuvastati mitmeid täiustamist vajavaid valdkondi. Esiteks tuleks vähendada selliste liikmesriigis asuvate mikroettevõtjate koormust, kes osutavad mõnikord kõnealuseid teenuseid teistes liikmesriikides ja peavad täitma käibemaksudokumentide muus liikmesriigis kui nende asukohaliikmesriik. Seepärast tuleks kogu ühenduses kehtestada künnis, mille ulatuses on nimetatud teenused käibemaksuga maksustatavad ettevõtja asukohaliikmesriigis. Teiseks on väga koormav arve esitamise nõuete täitmine kõikides liikmesriikides, kus teenuseid osutatakse. Seega peaks ettevõtjate halduskoormuse vähendamiseks arve esitamise eeskirjade puhul lähtuma erikorda kasutava teenuseosutaja registreerimisliikmesriigi eeskirjadest. Kolmandaks, maksudokumentid, kelle asukoht ei ole ühenduses, kuid kes on käibemaksukohustuslasena registreeritud mõnes liikmesriigis, nt kuna nad teevad mõnikord selles liikmesriigis käibemaksuga maksustatavaid tehinguid, ei või kasutada nende maksudokumentide erikorda, kelle asukoht ei ole ühenduses, ega ka nende maksudokumentide erikorda, kelle asukoht on ühenduses. Seetõttu tuleks kõnealustel maksudokumentidel lubada kasutada selliste maksudokumentide jaoks ette nähtud erikorda, kelle asukoht ei ole ühenduses.
- (4) Lisaks on 1. jaanuaril 2015 kasutusele võetud telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektroonilisi teenuseid hõlmavate erikordade hindamine näidanud, et 20 päeva, mille jooksul käibedeklaratsioon tuleb pärast deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodi esitada, on liiga lühike tähtaeg, eelkõige telekommunikatsioonivõrgu,

⁽¹⁾ 30. novembri 2017. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ ELT C 345, 13.10.2017, lk 79.

⁽³⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 19. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/132/EÜ direktiivi 2006/112/EÜ artikli 143 punktide b ja c rakendusala määramise kohta seoses teatavate kaupade käibemaksuvabastusega nende lõplikul impordimisel (ELT L 292, 10.11.2009, lk 5).

liidese või portaali kaudu osutatavate teenuste puhul, kui eeldatakse, et sellise võrgu, liidese või portaali kaudu osutatavaid teenuseid osutab võrgu, liidese või portaali käitaja, kes peab käibedeklaratsiooni täitmiseks koguma teabe iga üksiku teenuseosutaja käest. Hindamine on samuti näidanud, et nõue teha parandusi maksustamisperioodi käsitlevates käibedeklaratsioonides on maksukohustuslastele väga koormav, sest seetõttu peavad nad taasesitama mitmeid käibedeklaratsioone igas kvartalis. Seetõttu tuleks käibedeklaratsiooni esitamise tähtaega pikendada 20 päevalt maksustamisperioodile järgneva kuu lõpuni ning maksukohustuslastel tuleks lubada parandada käibedeklaratsioone järgmises deklaratsioonis, mitte selle maksustamisperioodi deklaratsioonis, millega parandused on seotud.

- (5) Vältimaks olukorda, et maksukohustuslased, kes osutavad muid teenuseid kui telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilisi teenuseid mittemaksukohustuslastele, peavad ennast käibemaksukohustuslasena registreerima igas liikmesriigis, kus nimetatud teenused on käibemaksuga maksustatud, peaksid liikmesriigid lubama selliseid teenuseid osutavatel maksukohustuslastel kasutada IT-süsteeme käibemaksukohustuslasena registreerimiseks ning käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks, mis võimaldaks neil nimetatud teenuste eest käibemaksu deklareerida ja maksta ühes liikmesriigis.
- (6) Siseturu väljaarendamine, üleilmastumine ja tehnoloogiline areng on kaasa toonud elektroonilise kaubanduse ja seega ka kaupade kaugmüügi plahvatusliku kasvu, kusjuures kasvanud on kaupade kaugmüük nii ühest liikmesriigist teise kui ka kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest ühendusse. Direktiivide 2006/112/EÜ ja 2009/132/EÜ asjaomaseid sätteid tuleks selle arenguga kohandada, võttes arvesse sihtkohariigis maksustamise põhimõtet, vajadust kaitsta liikmesriikide maksutulust ning luua võrdsed tingimused asjaomaste ettevõtjate jaoks ja vähendada nende halduskoormust. Selliste telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektrooniliste teenuste erikorda, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis, tuleks seega laiendada ühendusesisesele kaupade kaugmüügile ning sarnane erikord tuleks kehtestada kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi puhul. Et määrata selgelt kindlaks nende meetmete kohaldamisala, mis kehtivad ühendusesisesel kaupade kaugmüügi ja kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi puhul, tuleks nimetatud mõisted määratleda.
- (7) Suur osa nii ühest liikmesriigist teise kui ka kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest ühendusse tarnitavate kaupade kaugmüügist tehakse võimalikuks elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil, kasutades seejuures sageli tellimuste täitmise keskusi. Kuigi liikmesriigid võivad ette näha, et sellistel juhtudel on käibemaksu tasumise eest solidaarselt vastutav muu isik kui käibemaksu tasumise kohustusega isik, on see osutunud ebapiisavaks, et tagada käibemaksu toimiv ja tõhus kogumine. Nimetatud eesmärgi saavutamiseks ning müüjate, maksuhaldurite ja tarbijate halduskoormuse vähendamiseks on seetõttu vaja maksukohustuslased, kes teevad kaupade kaugmüügi sellise elektroonilise liidese kasutamise abil võimalikuks, kaasata kõnealuselt müügil tasutava käibemaksu kogumisse, sätestades, et nad on isikud, keda käsitatakse selle müügi teostajatena. Kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest ühendusse imporditud kaupade kaugmüük tuleks piirata selliste kaupade müügiga, mis lähetatakse või veetakse saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, millest alates nõutakse importimisel täielikku tollideklaratsiooni.
- (8) Nõue säilitada andmeid vähemalt kümme aastat, kui maksukohustuslane tarnib kaupu või osutab teenuseid elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil, on vajalik selleks, et aidata liikmesriikidel kontrollida, et käibemaksu on nendelt kaupadelt või teenustelt õigesti arvestatud. Kümneaastane ajavahemik on kooskõlas kehtivate arvestuse pidamist käsitlevate sätetega. Kui arvestusandmed sisaldavad isikuandmeid, tuleb järgida andmekaitset käsitlevat liidu õigust.
- (9) Ühendusesisesel kaupade kaugmüügi erikorda kasutavate ettevõtjate koormuse vähendamiseks tuleks välja jätta kohustus väljastada sellise müügi puhul arve. Et tagada sellistele ettevõtjatele õiguskindlus, tuleks kõnealuste kaubatarnete määratluses selgelt sätestada, et see kehtib ka juhul, kui kaubad on veetud või lähetatud tarnija eest, sealhulgas kui tarnija sekkub kaudselt kaupade vedamisse või lähetamisse.

- (10) Kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikorra kohaldamisala peaks piirduma selliste kaupade müügiga, mis lähetatakse otse kolmandalt territooriumilt või kolmandast riigist ühenduses asuvale soetajale ja mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, millest alates nõutakse importimisel täielikku tollideklaratsiooni. Selle kohaldamisalast tuleks välja jätta aktsiisiga maksustatavad kaubad, kuna aktsiis on importimisel osa käibemaksuga maksustavast summast. Topeltnmaksustamise vältimiseks tuleks kasutusele võtta käibemaksust vabastamine kaupade impordil, mis deklareeritakse nimetatud erikorra alusel.
- (11) Selleks et vältida konkurentsi moonutamist ühenduses ja mujal asuvate tarnijate vahel ning vältimaks maksutulude vähenemist, on vaja välja jätta imporditavate kaupade käibemaksust vabastamine väikese väärtusega väikesaadetiste puhul, mis on sätestatud direktiivis 2009/132/EÜ.
- (12) Maksukohustuslasel, kes kasutab kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikorda, peaks olema võimalik määrata ühenduses asuv vahendaja, kes vastutab käibemaksu maksmise eest ja täidab nimetatud erikorras sätestatud kohustusi tema nimel ja tema eest.
- (13) Liikmesriikide maksutulude kaitsmiseks peaks kõnealust erikorda kasutav maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses, olema kohustatud määrama vahendaja. Nimetatud kohustust ei tuleks aga kohaldada siis, kui tema asukoht on riigis, kellega liit on sõlminud vastastikuse abi lepingu.
- (14) Selleks et tagada ühetaolised tingimused käesoleva direktiivi rakendamiseks seoses nende kolmandate riikide loetelu kehtestamisega, kellega liit on sõlminud vastastikuse abi lepingu, mis oma ulatuselt on sarnane nõukogu direktiivi 2010/24/EL⁽¹⁾ ja nõukogu määruse (EL) nr 904/2010⁽²⁾ kohaste lepingutega, tuleks rakendamiseks anda komisjonile. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽³⁾. Kuna kolmandate riikide loetelu kehtestamine on otseselt seotud halduskoostööga käibemaksu valdkonnas, on asjakohane, et komisjoni abistab halduskoostöö alaline komitee, mis on loodud määruse (EL) nr 904/2010 artikliga 58.
- (15) Seoses elektroonilise kaubanduse plahvatusliku suurenemisega ja selle tagajärjel ühendusse imporditavate väikesaadetiste, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, kasvanud arvuga peaksid liikmesriigid süstemaatiliselt lubama kasutada impordi käibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorda. Nimetatud korda võib kohaldada juhul, kui kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikorda ei kasutata. Juhul kui impordi liikmesriik ei ole näinud ette sellise impordi käibemaksu erikorra alusel vähendatud käibemaksu määrade süstemaatilist kohaldamist, peaks lõpptarbijal olema võimalik valida impordi standardmenetlus, et saada kasu potentsiaalsest vähendatud käibemaksu määrast.
- (16) Käesoleva direktiivi sätete kohaldamise kuupäeva puhul tuleks, kui see on asjakohane, võtta arvesse aega, mis on vajalik käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike meetmete kehtestamiseks ning selleks, et liikmesriigid saaksid kohandada oma käibemaksukohustuslasena registreerimise ning käibemaksu deklareerimise ja tasumise IT-süsteeme.
- (17) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt käibemaksukohustuste lihtsustamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ja seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (18) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta⁽⁴⁾ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või enama selgitava dokumendi, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.

(1) Nõukogu 16. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 84, 31.3.2010, lk 1).

(2) Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamiseks teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

(4) ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

(19) Direktiive 2006/112/EÜ ja 2009/132/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. jaanuaril 2019

Alates 1. jaanuarist 2019 muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ järgmiselt.

1) Artikkel 58 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 58

1. Järgmiste mittemaksukohustuslastele osutatavate teenuste osutamise kohaks on kõnealuse isiku asukoht, alaline elu- või asukoht või peamine elukoht:

- a) telekommunikatsiooniteenused;
- b) raadio- ja televisiooniringhäälinguteenused;
- c) elektrooniliselt osutatavad, eelkõige II lisas nimetatud teenused.

Kui teenuse osutaja ja teenuse saaja suhtlevad elektronposti teel, ei tähenda see iseenesest, et osutatav teenus on elektrooniliselt osutatav teenus.

2. Lõiget 1 ei kohaldata juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) teenuse osutaja asub või asukoha puudumisel omab alalist elu- või asukohta või peamist elukohta ainult ühes liikmesriigis ning
- b) teenuseid osutatakse mittemaksukohustuslastele, kes asuvad või omavad alalist elu- või asukohta või peamist elukohta mõnes muus liikmesriigis kui see, millele on osutatud punktis a, ning
- c) punktis b osutatud teenuste käibemaksuta koguväärtus ei ole jooksva kalendriaasta jooksul suurem kui 10 000 eurot või sellega võrdväärne summa liikmesriigi valuutas ning ei olnud seda ka eelmise kalendriaasta jooksul.

3. Kui kalendriaasta jooksul ületatakse lõike 2 punktis c osutatud künnis, kohaldatakse sellest hetkest alates lõiget 1.

4. Liikmesriik, kelle territooriumil lõikes 2 osutatud teenuseosutajad asuvad või asukoha puudumisel omavad alalist elu- või asukohta või peamist elukohta, annab kõnealustele teenuseosutajatele õiguse valida, et teenuste osutamise koht määratakse kindlaks lõike 1 kohaselt, hõlmates igal juhul kahte kalendriaastat.

5. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed, et jälgida, kas maksukohustuslane täidab lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud tingimusi.

6. Lõike 2 punktis c osutatud summa liikmesriigi valuutas arvutatakse kasutades nõukogu direktiivi (EL) 2017/2455 (*) vastuvõtmise kuupäeval Euroopa Keskpanga poolt avaldatud vahetuskurssi.

(*) Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7).“

2) Artikkel 219a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 219a

1. Arve väljastamise suhtes kohaldatakse V jaotise sätete kohaselt selle liikmesriigi eeskirju, mida käsitatakse kaubarne tegemise või teenuste osutamise kohana.
2. Erandina lõikest 1 kohaldatakse arve väljastamise suhtes
 - a) selle liikmesriigi eeskirju, kus on kauba tarnija või teenuse osutaja ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht, kust tarnet teostatakse või teenust osutatakse, või sellise asukoha või püsiva tegevuskoha puudumisel selle liikmesriigi eeskirju, kus on kauba tarnija või teenuse osutaja alaline elu- või asukoht või peamine elukoht, juhul kui
 - i) kauba tarnija või teenuse osutaja asukoht ei ole liikmesriigis, mida V jaotise sätete kohaselt käsitatakse kaubarne tegemise või teenuste osutamise kohana, või kui tema tegevuskoht kõnealusel liikmesriigis ei osale kaubarne või teenuste osutamises artikli 192a punkti b tähenduses, ning kui isik, kes on kohustatud tasuma käibemaksu, on isik, kellele kaup tarnitakse või teenused osutatakse, välja arvatud juhul, kui kauba soetaja või teenuse saaja väljastab arve (endale arve koostamine);
 - ii) kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht ei ole V jaotise sätete kohaselt ühenduses;
 - b) selle liikmesriigi eeskirju, kus kauba tarnija või teenuse osutaja, kes kasutab ühte XII jaotise 6. peatükis osutatud erikordadest, on registreeritud.
3. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse ilma, et see piiraks artiklite 244–248 kohaldamist.“

3) Artikli 358a esimese lõigu punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1. „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses“ – maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei paikne ühenduse territooriumil;“.

4) Artikli 361 lõike 1 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) tõend, et isiku ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei ole ühenduse territooriumil.“

Artikkel 2

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. jaanuaril 2021

Alates 1. jaanuarist 2021 muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ järgmiselt.

1) Artiklisse 14 lisatakse järgmine lõige:

„4. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „ühendusesisene kaupade kaugmüük“ – selliste kaupade tarne, mis on lähetatud või veetud tarnija poolt või tema eest muust liikmesriigist kui see, kus kaupade lähetamine või vedu soetajale lõpeb, sealhulgas kui tarnija sekkub kaudselt kaupade vedamisse või lähetamisse, ning juhul kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) kaubarne tehakse maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle ühendusesisesed kaupade soetamised ei kuulu artikli 3 lõike 1 alusel käibemaksuga maksustamisele, või muule mittemaksukohustuslasele;
 - b) tarnitud kaubad ei ole uued veovahendid ega kaubad, mis tarnitakse pärast kokkupanekut või paigaldamist tarnija või tema eest tegutseva isiku poolt, millega kas kaasneb või ei kaasne katsetamine;
- 2) „kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük“ – selliste kaupade tarne, mis on lähetatud või veetud tarnija poolt või tema eest kolmandalt territooriumilt või kolmandast riigist liikmesriigis asuvalle kauba soetajale, sealhulgas kui tarnija sekkub kaudselt kaupade vedamisse või lähetamisse, ning juhul kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) kaubarne tehakse maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle ühendusesisesed kaupade soetamised ei kuulu artikli 3 lõike 1 alusel käibemaksuga maksustamisele, või muule mittemaksukohustuslasele;
 - b) tarnitud kaubad ei ole uued veovahendid ega kaubad, mis tarnitakse pärast kokkupanekut või paigaldamist tarnija või tema eest tegutseva isiku poolt, millega kas kaasneb või ei kaasne katsetamine.“

2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 14a

1. Kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, loetakse, et kõnealune maksukohustuslane on saanud ja tarninud need kaubad ise.

2. Kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks ühendusesise kaupade tarne maksukohustuslaselt, kelle asukoht ei ole ühenduses, mittemaksukohustuslasele, loetakse, et tarne võimalikuks teinud maksukohustuslane on saanud ja tarninud need kaubad ise.“

3) Artikkel 33 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 33

Erandina artiklist 32:

- a) ühendusesise kaupade kaugmüügi tarnekohana käsitatakse kohta, kus kaubad asuvad soetajale lähetamise või veo lõpus;
- b) kui kaubad imporditakse kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest liikmesriiki, mis on mõni muu liikmesriik kui see, kus kaupade lähetamine või vedu soetajale lõpeb, käsitatakse nende kaupade kaugmüügi tarnekohana kohta, kus kaubad asuvad soetajale lähetamise või veo lõpus;
- c) kui kaubad imporditakse kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest liikmesriiki, kus kaupade lähetamine või vedu soetajale lõpeb, käsitatakse seda liikmesriiki kaupade kaugmüügi tarnekohana, tingimusel et nende kaupade käibemaks deklareeritakse XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorra alusel.“

4) Artikkel 34 jäetakse välja.

5) Artikkel 35 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 35

Artikli 33 sätteid ei kohaldata artikli 311 lõike 1 punktides 1–4 määratletud kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektiooni- ja antiikesemete tarnete ega ka artikli 327 lõikes 3 määratletud kasutatud veovahendite tarnete suhtes, mida maksustatakse käibemaksuga nendes valdkondades kehtiva erikorra kohaselt.“

6) Artikli 58 lõiked 2–6 jäetakse välja.

7) V jaotisesse lisatakse järgmine peatükk:

*„3a. PEATÜKK****Künnis maksukohustuslaste puhul, kes tarnivad artikli 33 punktiga a hõlmatud kaupu ja osutavad artikliga 58 hõlmatud teenuseid****Artikkel 59c*

1. Artikli 33 punkti a ja artiklit 58 ei kohaldata juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) kauba tarnija või teenuse osutaja asub või asukohta puudumisel omab alalist elu- või asukohta või peamist elukohta ainult ühes liikmesriigis;
- b) teenuseid osutatakse mittemaksukohustuslastele, kes asuvad või omavad alalist elu- või asukohta või peamist elukohta mõnes muus liikmesriigis kui see, millele on osutatud punktis a, või kaupu lähetatakse või veetakse mõnda teise liikmesriiki kui see, millele on osutatud punktis a, ning
- c) punktis b osutatud tarnete või teenuste käibemaksuta koguväärtus ei ole jooksva kalendriaasta jooksul suurem kui 10 000 eurot või sellega võrdväärne summa liikmesriigi valuutas ning ei olnud seda ka eelmise kalendriaasta jooksul.

2. Kui kalendriaasta jooksul ületatakse lõike 1 punktis c osutatud künnis, kohaldatakse sellest hetkest alates artikli 33 punkti a ja artiklit 58.

3. Liikmesriik, kelle territooriumil kaubad asuvad lähetamise või veo alguses või kus asuvad maksukohustuslased, kes osutavad telekommunikatsiooni-, raadio- ja televisiooniringhäälinguteenuseid ning elektroonilisi teenuseid, annab maksukohustuslastele, kes tarnivad lõikele 1 vastavaid kaupu või osutavad lõikele 1 vastavaid teenuseid, õiguse valida, et tarnete või teenuste asukoht määratakse kindlaks kooskõlas artikli 33 punktiga a ja artikliga 58, hõlmates igal juhul kahte kalendriaastat.

4. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed, et jälgida, kas maksukohustuslane täidab lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud tingimusi.

5. Lõike 1 punktis c osutatud summa liikmesriigi valuutas arvutatakse kasutades direktiivi (EL) 2017/2455 vastuvõtmise kuupäeval Euroopa Keskpanga poolt avaldatud vahetuskurssi.“

8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 66a

Erandina artiklitest 63, 64 ja 65, kui tegemist on kaubatarnetega, mille käibemaksu peab tasuma tarnet artikli 14a kohaselt võimalikuks tegev isik, tekib maksustatav teokoosseis ja käibemaks muutub sissenõutavaks hetkel, mil makse on vastu võetud.“

9) Artikli 143 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„ca) selliste kaupade import, mille käibemaks tuleb deklareerida XII jaotise 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorra alusel ning kui impordi liikmesriigi pädevale tolliasutusele on hiljemalt impordideklaratsiooni esitamisel esitatud tarnijale või tema eest tegutsevale vahendajale erikorra kohaldamiseks artikli 369q alusel antud individuaalne käibemaksukohustuslasena registreerimise number;“

10) Artikli 220 lõike 1 punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2) artiklis 33 osutatud kaubatarned, välja arvatud juhul, kui maksukohustuslane kasutab XII jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud erikorda;“

11) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 242a

1. Kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil ühenduses võimalikuks kaupade tarne või teenuste osutamise mittemaksukohustuslasele vastavalt V jaotise sätetele, on kaupade tarnet või teenuste osutamist võimalikuks tegev maksukohustuslane kohustatud pidama selle üle arvestust. Kõnealused arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et nende liikmesriikide maksuhalduritel, kus tarnitud kaubad või osutatud teenused on maksustatavad, oleks võimalik kontrollida, kas käibemaksu on õigesti arvestatud.

2. Lõikes 1 osutatud arvestusandmed tuleb asjaomastele liikmesriikidele taotluse korral elektrooniliselt kättesaadavaks teha.

Nimetatud andmeid tuleb säilitada kümme aastat alates tehingu toimumise aasta lõpust.“

12) XII jaotise 6. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Erikorrad, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele või tegelevad kaupade kaugmüügiga.“

13) Artikli 358 punktid 1, 2 ja 3 jäetakse välja.

14) 2. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Maksukohustuslaste, kelle asukoht ei ole ühenduses, osutatavate teenuste erikord“.

15) Artiklisse 358a lisatakse järgmine punkt:

„3. „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, mida käsitatakse V jaotise 3. peatüki kohaselt teenuste osutamise kohana.“

16) Artikkel 359 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 359

Liikmesriigid lubavad kasutada käesolevat erikorda maksukohustuslastel, kelle asukoht ei ole ühenduses ja kes osutavad teenuseid liikmesriigis asuvale või seal alalist elu- või asukohta või peamist elukohta omavale mittemaksukohustuslasele. Käesolevat erikorda kohaldatakse kõikide selliste ühenduses osutatavate teenuste suhtes.“

17) Artikkel 362 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 362

Registreerimisliikmesriik annab maksukohustuslasele, kelle asukoht ei ole ühenduses, käesoleva erikorra kohaldamiseks individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numברי ning teatab talle selle elektrooniliselt. Tarbimisliikmesriigid võivad selle registreerimise aluseks olnud teabe põhjal kasutada oma registreerimissüsteeme.“

18) Artikli 363 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) maksukohustuslane teatab kõnealusele liikmesriigile, et ta ei osuta enam selle erikorraga hõlmatud teenuseid;“

19) Artiklid 364 ja 365 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 364

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses, esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendrikvartali kohta, olenemata sellest, kas selle erikorraga hõlmatud teenuseid on osutatud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperiodile järgneva kuu lõpuks.

Artikkel 365

Käibedeklaratsioonis märgitakse käesoleva erikorra kohaldamisega seotud individuaalne käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, maksustamisperiodil osutatud, käesoleva erikorraga hõlmatud teenuste käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksumäära puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksumäärad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa.

Kui käibedeklaratsioonis on vaja teha pärast selle esitamist muudatusi, lisatakse need muudatused järgmise deklaratsiooni kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 364. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane tarbimisliikmesriik, maksustamisperiod ja käibemaksusumma, mille puhul muudatus on vajalik.“

20) Artikkel 368 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 368

Käesolevat erikorda kasutaval maksukohustuslasel, kelle asukoht ei ole ühenduses, ei ole õigust käesoleva direktiivi artikli 168 alusel käibemaksu maha arvata. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 punktist 1 tehakse talle tagasimakse vastavalt kõnealusele direktiivile. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõikeid 2 ja 3 ning artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud selle erikorraga hõlmatud teenustega.

Kui käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane peab end registreerima liikmesriigis käesoleva erikorraga hõlmamata tegevusega seoses, arvab ta käesoleva direktiivi artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha käibemaksu, mis on tekkinud selles liikmesriigis seoses käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega.“

21) XII jaotise 6. peatüki 3. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Erikord ühendusesisese kaupade kaugmüügi ja teenuste puhul, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis.“

22) Artiklisse 369a lisatakse järgmine punkt:

„3. „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, kus V jaotise 3. peatüki kohaselt toimub teenuste osutamine, või ühendusesisese kaupade kaugmüügi puhul liikmesriik, kus kaupade lähetamine või vedu soetajale lõpeb.“

23) Artiklid 369b ja 369c asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369b

Liikmesriigid lubavad käesolevat erikorda kasutada igal maksukohustuslasel, kes tegeleb ühendusesisese kaupade kaugmüügi, ja igal maksukohustuslasel, kelle asukoht ei ole tarbimisliikmesriigis ja kes osutab teenuseid mittemaksukohustuslasele. Käesolevat erikorda kohaldatakse kõikide selliste ühenduses tarnitavate kaupade ja osutatavate teenuste suhtes.

Artikkel 369c

Maksukohustuslane teavitab registreerimisliikmesriiki, kui ta alustab oma käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatavat tegevust ning kui ta sellise tegevuse lõpetab või kui ta muudab seda tegevust viisil, et ta ei vasta enam käesoleva erikorra kasutamise tingimustele. Sellekohane teave saadetakse elektrooniliselt.“

24) Artiklit 369e muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Registreerimisliikmesriik arvab maksukohustuslase erikorrast välja mis tahes järgmisel juhul:“;

b) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kui maksukohustuslane teatab, et ta enam ei teosta käesoleva erikorraga hõlmatud ühendusesisest kaupade kaugmüüki ja teenuste osutamist;“.

25) Artiklid 369f ja 369 g asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369f

Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendrikvartali kohta, olenemata sellest, kas selle erikorraga hõlmatud ühendusesisene kaupade kaugmüük või teenuste osutamine on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodile järgneva kuu lõpuks.

Artikkel 369g

1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369d osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, maksustamisperioodil käesoleva erikorraga hõlmatud ühendusesisese kaupade kaugmüügi teel tarnitud kaupade ja osutatud teenuste käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksumäära puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksumäärad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa. Käibedeklaratsioon sisaldab ka varasemate maksustamisperioodidega seotud muudatusi vastavalt käesoleva artikli lõikele 4.

2. Kui käesoleva erikorraga hõlmatud ühendusesisese kaupade kaugmüügi puhul lähetatakse või veetakse kaubad muudest liikmesriikidest kui registreerimisliikmesriigist, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka sellise müügi koguväärtust iga liikmesriigi kohta, kust kaubad on lähetatud või veetud, koos individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga või maksuviitenumbriga, mille on väljastanud iga asjaomane liikmesriik. Käibedeklaratsioon peab sisaldama kõnealust teavet iga liikmesriigi kohta, mis ei ole registreerimisliikmesriik, tarbimisliikmesriigi kaupa eraldi välja tooduna.

3. Kui käesoleva erikorraga hõlmatud teenuseid osutaval maksukohustuslasel on lisaks registreerimisliikmesriigis asuvale püsivale tegevuskohale veel üks püsiv tegevuskoht või mitu püsivat tegevuskohta, kust teenuseid osutatakse, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka iga liikmesriigi kohta, kus maksukohustuslasel on tegevuskoht, tarbimisliikmesriigi kaupa eraldi välja tooduna selliste teenuste koguväärtust koos individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri või selle tegevuskoha maksuviitenumbriga.

4. Kui käibedeklaratsioonis on vaja teha pärast selle esitamist muudatusi, lisatakse need muudatused järgmise deklaratsiooni kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 369f. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane tarbimisliikmesriik, maksustamisperiood ja käibemaksusumma, mille puhul muudatus on vajalik.“

26) Artikli 369h lõike 1 teise lõigu teine lause asendatakse järgmisega:

„Kui kaupu on tarnitud või teenuseid on osutatud muudes valuutades, kasutab käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane käibedeklaratsiooni koostamisel maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi.“

27) Artikli 369i esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane tasub käibemaksu, viidates seejuures vastavale käibedeklaratsioonile, hiljemalt deklaratsiooni esitamise tähtajaks.“

28) Artikkel 369j asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369j

Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane ei või selle erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega seoses arvata käesoleva direktiivi artikli 168 alusel maha käibemaksu, mis on tekkinud tarbimisliikmesriigis. Olenemata direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 punktist 1, artiklist 3 ja artikli 8 lõike 1 punktist e, tehakse talle tagasimakse vastavalt kõnealusele direktiivile.

Kui käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane peab end registreerima liikmesriigis käesoleva erikorraga hõlmatud tegevusega seoses, arvab ta käesoleva direktiivi artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha käibemaksu, mis on tekkinud selles liikmesriigis seoses käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega.“

29) Artikli 369k lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane peab selle erikorraga hõlmatud tehingute üle arvestust. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et tarbimisliikmesriigi maksuhalduril oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust.“

30) XII jaotise 6. peatükki lisatakse järgmine jagu:

„4. JAGU

Kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi erikord

Artikkel 369l

Käesoleva jao kohaldamisel hõlmab kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük üksnes kaupu, mis sisalduvad saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, jättes kõrvale aktsiisiga maksustatavad tooted.

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude ühenduse sätete kohaldamist:

- 1) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses“ – maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht ega püsiv tegevuskoht ei paikne ühenduse territooriumil;
- 2) „vahendaja“ – isik, kelle asukoht on ühenduses ja kelle maksukohustuslane, kes tegeleb kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga, on määranud isikuks, kes on kohustatud tasuma käibemaksu ning täitma käesolevas erikorras sätestatud kohustusi maksukohustuslase nimel ja eest;
- 3) „registreerimisliikmesriik“ –
 - a) kui maksukohustuslase asukoht ei ole ühenduses, siis liikmesriik, milles ta otsustab end registreerida;
 - b) kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, aga tal on ühenduses üks püsiv tegevuskoht või mitu püsivat tegevuskohta, siis püsiva tegevuskoha liikmesriik, mille kohta maksukohustuslane märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda;
 - c) kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht on liikmesriigis, siis see liikmesriik;

- d) kui vahendaja ettevõtte asukoht on liikmesriigis, siis see liikmesriik;
- e) kui vahendaja ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, aga tal on ühenduses üks püsiv tegevuskoht või mitu püsivat tegevuskohta, siis püsiva tegevuskoha liikmesriik, mille kohta vahendaja märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda.

Punktide b ja e kohaldamisel, kui maksukohustuslasel või vahendajal on ühenduses rohkem kui üks püsiv tegevuskoht, peab ta tegevuskoha liikmesriigi märkima asjaomase ja järgmise kahe kalendriaasta kohta;

- 4) „tarbimisliikmesriik“ – liikmesriik, kus lõpeb kaupade lähetamine või vedu soetajale.

Artikkel 369m

1. Liikmesriigid lubavad käesolevat erikorda kasutada järgmistel maksukohustuslastel, kes tegelevad kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga:

- a) iga ühenduses asuv maksukohustuslane, kes tegeleb kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga;
- b) iga ühenduses või väljaspool ühendust asuv maksukohustuslane, kes tegeleb kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga ja keda esindab ühenduses asuv vahendaja;
- c) iga maksukohustuslane, kes asub kolmandas riigis, kellega liit on sõlminud vastastikuse abi lepingu, mis on oma ulatuselt sarnane nõukogu direktiivi 2010/24/EL (*) ja nõukogu määruse (EL) nr 904/2010 kohaste lepingutega, ja kes teostab kaupade kaugmüüki kõnealusest kolmandast riigist.

Kõnealused maksukohustuslased kohaldavad käesolevat erikorda kogu oma kaugmüügi puhul, kui nad müüvad kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupu.

- 2. Lõike 1 punkti b kohaldamisel ei või maksukohustuslane määrata korraga rohkem kui ühe vahendaja.

3. Komisjon võtab vastu rakendusakti, millega kehtestatakse käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud kolmandate riikide loetelu. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu kooskõlas määruse (EL) nr 182/2011 artiklis 5 osutatud kontrollimenetlusega ja selles tähenduses on komitee määruse (EL) nr 904/2010 artikli 58 alusel loodud komitee.

Artikkel 369n

Kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi puhul, mille korral deklareeritakse käibemaks käesoleva erikorra kohaselt, tekib maksustatav teokoosseis ja käibemaks muutub sissenõutavaks tarnimise hetkel. Kaubad loetakse tarnituks hetkel, mil makse on vastu võetud.

Artikkel 369o

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema eest tegutsev vahendaja teavitab registreerimisliikmesriiki, kui tema tegevus selle erikorra raames algab, lõpeb või muutub sel määral, et ta ei vasta enam käesoleva erikorra kasutamise tingimustele. Kõnealune teave edastatakse elektrooniliselt.

Artikkel 369p

1. Maksukohustuslane, kes ei kasuta vahendajat, esitab enne käesoleva erikorra kasutama hakkamist registreerimisliikmesriigile järgmise teabe:

- a) nimi;
- b) postiaadress;
- c) elektronpostiaadress ja veebisaidid;
- d) käibemaksukohustuslasena registreerimise number või riiklik maksuviitenumber.

2. Vahendaja esitab enne maksukohustuslase eest käesoleva erikorra kasutama hakkamist registreerimisliikmesriigile järgmise teabe:

- a) nimi;
- b) postiaadress;
- c) elektronpostiaadress;
- d) käibemaksukohustuslasena registreerimise number.

3. Vahendaja esitab iga tema poolt esindatava maksukohustuslase kohta enne, kui asjaomane maksukohustuslane hakkab käesolevat erikorda kasutama, registreerimisliikmesriigile järgmise teabe:

- a) nimi;
- b) postiaadress;
- c) elektronpostiaadress ja veebisaidid;
- d) käibemaksukohustuslasena registreerimise number või riiklik maksuviitenumber;
- e) tema individuaalne registreerimise number, mis on talle antud kooskõlas artikli 369q lõikega 3.

4. Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või, kui see on asjakohane, tema vahendaja teatab registreerimisliikmesriigile esitatud teabe kõikidest muudatustest.

Artikkel 369q

1. Registreerimisliikmesriik annab käesolevat erikorda kasutavale maksukohustuslasele käesoleva erikorra kohaldamiseks individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrini ning teatab talle selle elektrooniliselt.

2. Registreerimisliikmesriik annab vahendajale individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrini ning teatab talle selle elektrooniliselt.

3. Registreerimisliikmesriik annab käesoleva erikorra kohaldamiseks vahendajale individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrini iga maksukohustuslase kohta, keda ta on määratud esindama.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 alusel antud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit kasutatakse ainult käesoleva erikorra puhul.

Artikkel 369r

1. Registreerimisliikmesriik kustutab vahendajat mittekasutava maksukohustuslase registrist, kui

- a) maksukohustuslane teatab registreerimisliikmesriigile, et ta ei tegele enam kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga;
- b) võib muul viisil eeldada, et tema maksustatav tegevus kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi kujul on lõppenud;
- c) maksukohustuslane ei täida enam käesoleva erikorra kasutamiseks vajalikke tingimusi;
- d) maksukohustuslane rikub pidevalt käesoleva erikorra eeskirju.

2. Registreerimisliikmesriik kustutab vahendaja registrist, kui

- a) kahe järjestikuse kalendrikvartali jooksul ei ole ta tegutsenud vahendajana käesolevat erikorda kasutava maksukohustuslase eest;
- b) ta ei täida enam muid vahendajana tegutsemise tingimusi;
- c) ta rikub pidevalt käesoleva erikorra eeskirju.

3. Registreerimisliikmesriik kustutab vahendaja esindatava maksukohustuslase registrist, kui
 - a) vahendaja teatab registreerimisliikmesriigile, et asjaomane maksukohustuslane ei tegele enam kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügiga;
 - b) võib muul viisil eeldada, et asjaomase maksukohustuslase maksustatav tegevus kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi kujul on lõppenud;
 - c) asjaomane maksukohustuslane ei täida enam käesoleva erikorra kasutamiseks vajalikke tingimusi;
 - d) asjaomane maksukohustuslane rikub pidevalt käesoleva erikorra eeskirju;
 - e) vahendaja teatab registreerimisliikmesriigile, et ta ei esinda enam asjaomast maksukohustuslast.

Artikkel 369s

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kuu kohta, olenemata sellest, kas kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüük on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodile järgneva kuu lõpuks.

Kui käibedeklaratsioon tuleb esitada esimese lõigu kohaselt, ei kehtesta liikmesriigid importimisel käibemaksu seisukohast mingeid täiendavaid kohustusi või muid formaalsusi.

Artikkel 369t

1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369q osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi, millelt käibemaks maksustamisperioodil sissenõutavaks muutub, käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksumäära puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksumäärad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa.

2. Kui käibedeklaratsioonis on vaja teha pärast selle esitamist muudatusi, lisatakse need muudatused järgmisse deklaratsiooni kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 369s. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane tarbimisliikmesriik, maksustamisperiood ja käibemaksusumma, mille puhul muudatus on vajalik.

Artikkel 369u

1. Käibedeklaratsioon koostatakse eurodes.

Liikmesriigid, mille rahaühik ei ole euro, võivad nõuda, et käibedeklaratsioon koostataks nende riigi valuutas. Kui kaupu on tarnitud muudes valuutades, kasutab käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja käibedeklaratsiooni koostamisel maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskursse.

2. Ümberarvestamisel kasutatakse vahetuskursse, mis Euroopa Keskpang on kõnealuse päeva kohta avaldanud, või kui selle päeva kohta ei ole kurse avaldatud, siis järgmise avaldamispäeva vahetuskursse.

Artikkel 369v

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane või tema vahendaja tasub käibemaksu, viidates seejuures vastavale käibedeklaratsioonile, hiljemalt deklaratsiooni esitamise tähtajaks.

Makse kantakse üle eurodes pangakontole, mille on määranud registreerimisliikmesriik. Liikmesriigid, kes ei ole eurot kasutusele võtnud, võivad nõuda maksu tasumist pangakontole nende riigi valuutas.

Artikkel 369w

Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane ei või selle erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega seoses arvata käesoleva direktiivi artikli 168 alusel maha käibemaksu, mis on tekkinud tarbimisliikmesriikides. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 punktist 1 ning direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 punktist 1 ja artiklist 3, tehakse talle tagasimakse vastavalt kõnealustele direktiividele. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõikeid 2 ja 3 ning artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud selle erikorraga hõlmatud kaupadega.

Kui käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane peab end registreerima liikmesriigis käesoleva erikorraga hõlmamata tegevusega seoses, arvab ta käesoleva direktiivi artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha käibemaksu, mis on tekkinud selles liikmesriigis seoses käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega.

Artikkel 369x

1. Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane peab selle erikorraga hõlmatud tehingute üle arvestust. Vahendaja peab arvestust iga maksukohustuslase kohta, keda ta esindab. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et tarbimisliikmesriigi maksuhalduril oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust.

2. Lõikes 1 nimetatud arvestusandmed tuleb registreerimisliikmesriigile ja tarbimisliikmesriigile taotluse korral elektrooniliselt kättesaadavaks teha.

Neid andmeid tuleb säilitada kümme aastat alates tehingu toimumise aasta lõpust.

(*) Nõukogu 16. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 84, 31.3.2010, lk 1).“

31) XII jaotisesse lisatakse järgmised peatükid:

„7. PEATÜKK

Impordi käibemaksu deklareerimise ja tasumise erikord*Artikkel 369y*

Kui selliste kaupade importimisel (v.a aktsiisiga maksustatavad tooted), mis sisalduvad saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, ei kasutata 6. peatüki 4. jaos sätestatud erikorda, lubab impordi liikmesriik isikul, kes esitab kauba ühenduse territooriumil tollile isiku eest, kellele kaup saadetakse, kasutada impordi käibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorda kaupade puhul, mille lähetamine või vedu lõpeb asjaomases liikmesriigis.

Artikkel 369z

1. Käesoleva erikorra puhul kehtib järgmine:

- a) isik, kellele kaup saadetakse, on kohustatud tasuma käibemaksu;
- b) ühenduse territooriumil kaupa tollile esitav isik kogub käibemaksu isikult, kellele kaup saadetakse, ja maksab selle käibemaksu.

2. Liikmesriigid näevad ette, et isik, kes kauba ühenduse territooriumil tollile esitab, võtab asjakohased meetmed, et tagada korrektne käibemaksu tasumine isiku poolt, kellele kaup saadetakse.

Artikkel 369za

Erandina artikli 94 lõikest 2 võivad liikmesriigid ette näha, et käesoleva erikorra kasutamisel kohaldatakse impordi liikmesriigi harilikku käibemaksumäära.

Artikkel 369zb

1. Liikmesriigid lubavad, et käesoleva erikorra kohaselt kogutud käibemaks esitatakse elektrooniliselt igakuises deklaratsioonis. Deklaratsioonis näidatakse asjaomase kalendrikuu jooksul kogutud käibemaksu kogusumma.

2. Liikmesriigid nõuavad, et lõikes 1 nimetatud käibemaks makstakse impordile järgneva kuu lõpuks.
3. Käesolevat erikorda kasutavad isikud peavad selle erikorraga hõlmatud tehingute üle arvestust ajavahemiku jooksul, mille määrab impordi liikmesriik. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et impordi liikmesriigi maksuhalduril või tollil oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust, ning need tuleb impordi liikmesriigile nõudmise korral elektrooniliselt kättesaadavaks teha.

8. PEATÜKK

Väärtused omavaluutas

Artikkel 369zc

1. Artiklites 369l ja 369y osutatud eurodes väljendatud summa väärtus riigi valuutas määratakse kindlaks kord aastas. Selleks kasutatakse oktoobri esimese tööpäeva kurssi ja fikseeritud väärtus jõustub järgmise aasta 1. jaanuaril.
2. Liikmesriigid võivad eurode omavaluutasse konverteerimisel saadud summa ümardada.
3. Liikmesriigid võivad jätta lõikes 1 sätestatud iga-aastase kohandamise ajal kehtiva summa muutmata, kui eurodes väljendatud summa ümberarvutamine enne lõikes 2 sätestatud ümardamist tooks kaasa riigi valuutas väljendatud summa vähem kui 5 % suuruse muutuse või kõnealuse summa vähenemise.“

Artikkel 3

Direktiivi 2009/132/EÜ muutmine

Alates 1. jaanuarist 2021 jäetakse välja direktiivi 2009/132/EÜ IV jaotis.

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad 31. detsembriks 2018 käesoleva direktiivi artikli 1 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad 31. detsembriks 2020 käesoleva direktiivi artiklite 2 ja 3 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad käesoleva direktiivi artikli 1 järgimiseks vajalikke meetmeid alates 1. jaanuarist 2019.

Nad kohaldavad käesoleva direktiivi artiklite 2 ja 3 järgimiseks vajalikke meetmeid alates 1. jaanuarist 2021.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 6***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 5. detsember 2017

Nõukogu nimel

eesistuja

T. TÕNISTE

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2017/2456,

18. detsember 2017,

Euroopa Liidu ja Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingu (milles sätestatakse Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA)) sõlmimise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 186 koostoimes artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkti a alapunktiga v,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses (EL) 2017/1324 ⁽²⁾ on sätestatud liidu osalemine mitme liikmesriigi ühiselt algatatud partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA).
- (2) Alžeeria Demokraatlik Rahvavabariik (edaspidi „Alžeeria“) väljendas soovi ühineda PRIMAGA osaleva riigina võrdsel alusel PRIMAs osalevate liikmesriikidega ja kolmandate riikidega, kes on assotsieerunud programmiga „Horisont 2020“ – teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm aastateks 2014–2020.
- (3) Otsuse (EL) 2017/1324 artikli 1 lõike 2 kohaselt saab Alžeeria PRIMAs osalevaks riigiks, kui ta sõlmib liiduga teadus- ja tehnoloogiakoostööd käsitleva rahvusvahelise lepingu, milles sätestatakse Alžeeria PRIMAs osalemise tingimused.
- (4) Kooskõlas nõukogu otsusega (EL) 2017/2209 ⁽³⁾ kirjutati 26. oktoobril 2017 alla Euroopa Liidu ja Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi vahelisele teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingule, milles sätestatakse Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) (edaspidi „leping“), eeldusel et see sõlmitakse hilisemal kuupäeval.
- (5) Leping tuleks heaks kiita,

⁽¹⁾ 30. novembri 2017. aasta nõusolek (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta otsus (EL) 2017/1324, mis käsitleb liidu osalemist mitme liikmesriigi ühiselt algatatud partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) (ELT L 185, 18.7.2017, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 25. septembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/2209 Euroopa Liidu ja Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingu (milles sätestatakse Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA)) liidu nimel allkirjastamise ja selle ajutise kohaldamise kohta (ELT L 316, 1.12.2017, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu ja Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi vaheline teadus- ja tehnoloogiakoostöö leping, milles sätestatakse Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA), kiidetakse liidu nimel heaks ⁽¹⁾.

Artikkel 2

Nõukogu eesistuja esitab liidu nimel lepingu artikli 5 lõikes 2 sätestatud teate ⁽²⁾.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 18. detsember 2017

Nõukogu nimel

eesistuja

K. SIMSON

⁽¹⁾ Leping on avaldatud ELTs L 316, 1.12.2017, lk 3, koos allkirjastamise otsusega.

⁽²⁾ Nõukogu peasekretariaat avaldab lepingu jõustumise kuupäeva *Euroopa Liidu Teatajas*.

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2017/2457,**18. detsember 2017,****Euroopa Liidu ja Egiptuse Araabia Vabariigi vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingu (milles sätestatakse Egiptuse Araabia Vabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA)) sõlmimise kohta**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 186 koostoimes artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkti a alapunktiga v,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses (EL) 2017/1324 ⁽²⁾ on sätestatud liidu osalemine mitme liikmesriigi ühiselt algatatud partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA).
- (2) Egiptuse Araabia Vabariik (edaspidi „Egiptus“) väljendas soovi ühineda PRIMAs osaleva riigina võrdsel alusel PRIMAs osalevate liikmesriikidega ja kolmandate riikidega, kes on assotsieerunud programmiga „Horisont 2020“ – teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm aastateks 2014–2020.
- (3) Otsuse (EL) 2017/1324 artikli 1 lõike 2 kohaselt saab Egiptus PRIMAs osalevaks riigiks, kui ta sõlmib liiduga teadus- ja tehnoloogiakoostööd käsitleva rahvusvahelise lepingu, milles sätestatakse Egiptuse PRIMAs osalemise tingimused.
- (4) Kooskõlas nõukogu otsusega (EL) 2017/2210 ⁽³⁾ kirjutati 27. oktoobril 2017 alla Euroopa Liidu ja Egiptuse Araabia Vabariigi vahelisele teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingule, milles sätestatakse Egiptuse Araabia Vabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) (edaspidi „leping“), eeldusel et see sõlmitakse hilisemal kuupäeval.
- (5) Leping tuleks heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

*Artikkel 1*Euroopa Liidu ja Egiptuse Araabia Vabariigi vaheline teadus- ja tehnoloogiakoostöö leping, milles sätestatakse Egiptuse Araabia Vabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA), kiidetakse liidu nimel heaks ⁽⁴⁾.*Artikkel 2*Nõukogu eesistuja esitab liidu nimel lepingu artikli 4 lõikes 2 sätestatud teate ⁽⁵⁾.⁽¹⁾ 30. novembri 2017. aasta nõusolek (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta otsus (EL) 2017/1324, mis käsitleb liidu osalemist mitme liikmesriigi ühiselt algatatud partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) (ELT L 185, 18.7.2017, lk 1).⁽³⁾ Nõukogu 25. septembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/2210 Euroopa Liidu ja Egiptuse Araabia Vabariigi vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingu (milles sätestatakse Egiptuse Araabia Vabariigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA)) liidu nimel allkirjastamise ja selle ajutise kohaldamise kohta (ELT L 316, 1.12.2017, lk 7).⁽⁴⁾ Leping on avaldatud ELTs L 316, 1.12.2017, lk 9, koos allkirjastamise otsusega.⁽⁵⁾ Nõukogu peasekretariaat avaldab lepingu jõustumise kuupäeva *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 18. detsember 2017

Nõukogu nimel
eesistuja
K. SIMSON

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2017/2458,**18. detsember 2017,****Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingu, milles sätestatakse Jordaania Hašimiidi Kuningriigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA), sõlmimise kohta**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 186 koostoimes artikli 218 lõike 6 teise lõigu punkti a alapunktiga v,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses (EL) 2017/1324 ⁽²⁾ on sätestatud liidu osalemine mitme liikmesriigi ühiselt algatatud partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA).
- (2) Jordaania Hašimiidi Kuningriik (edaspidi „Jordaania“) väljendas soovi ühineda PRIMAs osaleva riigina võrdsel alusel PRIMAs osalevate liikmesriikidega ja kolmandate riikidega, kes on assotsieerunud programmiga „Horisont 2020“ – teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm aastateks 2014–2020.
- (3) Otsuse (EL) 2017/1324 artikli 1 lõike 2 kohaselt saab Jordaania PRIMAs osalevaks riigiks, kui ta sõlmib liiduga teadus- ja tehnoloogiakoostööd käsitleva rahvusvahelise lepingu, milles sätestatakse Jordaania PRIMAs osalemise tingimused.
- (4) Kooskõlas nõukogu otsusega (EL) 2017/2211 ⁽³⁾ kirjutati 10. novembril 2017 alla Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelisele teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingule, milles sätestatakse Jordaania Hašimiidi Kuningriigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) (edaspidi „leping“), eeldusel et see sõlmitakse hilisemal kuupäeval.
- (5) Leping tuleks heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vaheline teadus- ja tehnoloogiakoostöö leping, milles sätestatakse Jordaania Hašimiidi Kuningriigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA), kiidetakse liidu nimel heaks.

Lepingu tekst on lisatud käesolevale otsusele.

⁽¹⁾ 30. novembri 2017. aasta nõusolek (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta otsus (EL) 2017/1324, mis käsitleb liidu osalemist mitme liikmesriigi ühiselt algatatud partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) (ELT L 185, 18.7.2017, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 25. septembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/2211 Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepingu, milles sätestatakse Jordaania Hašimiidi Kuningriigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA), liidu nimel allkirjastamise kohta (ELT L 316, 1.12.2017, lk 13).

Artikkel 2

Nõukogu eesistuja esitab liidu nimel lepingu artikli 4 lõikes 2 sätestatud teate ⁽¹⁾.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 18. detsember 2017

Nõukogu nimel
eesistuja
K. SIMSON

⁽¹⁾ Nõukogu peasekretariaat avaldab lepingu jõustumise kuupäeva *Euroopa Liidu Teatajas*.

Euroopa Liidu ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vaheline teadus- ja tehnoloogiakoostöö**LEPING,****milles sätestatakse Jordaania Hašimiidi Kuningriigi osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA)**

EUROOPA LIIT (edaspidi „liit“)

ühelt poolt

ning

JORDAANIA HAŠIMIIDI KUNINGRIIK (edaspidi „Jordaania“)

teiselt poolt

(edaspidi „lepinguosalisel“),

ARVESTADES, et 1. mail 2002 jõustunud Euroopa – Vahemere piirkonna lepinguga, millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahel ⁽¹⁾ (edaspidi „Euroopa – Vahemere piirkonna leping“) nähakse ette teadus- ja tehnoloogiaalane koostöö;

ARVESTADES, et 29. märtsil 2011 jõustunud Euroopa Ühenduse ja Jordaania Hašimiidi Kuningriigi vahelise teadus- ja tehnoloogiakoostöö lepinguga ⁽²⁾ nähakse ette lepinguosaliste teadus- ja tehnoloogiaalase koostöö ametlik raamistik;

ARVESTADES, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus (EL) 2017/1324, ⁽³⁾ reguleerib algatuses osalevate liidu liikmesriikide ning programmiga „Horisont 2020“ – teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammiga aastateks 2014–2020 (edaspidi „programm“ Horisont 2020,“) assotsieerunud kolmandate riikide osalemistingimusi, eelkõige nende rahalisi kohustusi ja algatuse juhtimisstruktuurides osalemist;

ARVESTADES, et otsuse (EL) 2017/1324 kohaselt saab Jordaania Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonna partnerluses (PRIMA) osalevaks riigiks, kui ta sõlmib liiduga teadus- ja tehnoloogiakoostööd käsitleva rahvusvahelise lepingu, milles sätestatakse Jordaania PRIMAs osalemise tingimused;

ARVESTADES, et Jordaania väljendas soovi ühineda PRIMAs osaleva riigina võrdsel alusel PRIMAs osalevate liidu liikmesriikide ja programmiga „Horisont 2020“ assotsieerunud kolmandate riikidega;

ARVESTADES, et Jordaania kui PRIMAs osaleva riigi õiguste ja kohustuste reguleerimiseks on vaja sõlmida liidu ja Jordaania vaheline rahvusvaheline leping;

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

Artikkel 1**Eesmärk**

Käesoleva lepingu eesmärk on sätestada Jordaania osalemise tingimused partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA).

Artikkel 2**Jordaania PRIMAs osalemise tingimused**

Jordaania PRIMAs osalemise tingimused on needsamad, mis on sätestatud otsuses (EL) 2017/1324. Lepinguosalised täidavad otsusega (EL) 2017/1324 ette nähtud kohustusi ja võtavad asjakohaseid meetmeid, eelkõige andes igasugust vajalikku abi kõnealuse otsuse artikli 10 lõike 2 ning artikli 11 lõigete 3 ja 4 kohaldamise tagamiseks. Lepinguosalised lepivad kokku abi andmise üksikasjaliku korra, sest selline kord on nende käesoleva lepingu raames tehtava koostöö seisukohast oluline.

⁽¹⁾ EÜT L 129, 15.5.2002, lk 3.

⁽²⁾ ELT L 159, 17.6.2011, lk 108.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta otsus (EL) 2017/1324, mis käsitleb liidu osalemist mitme liikmesriigi ühiselt algatatud partnerluses Vahemere piirkonna riikidega teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas (PRIMA) (ELT L 185, 18.7.2017, lk 1).

*Artikkel 3***Territoriaalne kohaldamisala**

Käesolevat lepingut kohaldatakse ühelt poolt nende territooriumide suhtes, kus kohaldatakse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Liidu toimimise lepingut, ning teiselt poolt Jordaania territooriumi suhtes.

*Artikkel 4***Jõustumine ja kestus**

1. Lepinguosalised kiidavad käesoleva lepingu heaks oma menetluste kohaselt.
2. Käesolev leping jõustub päeval, mil mõlemad lepinguosalised on teineteisele diplomaatiliste kanalite kaudu teatanud, et lõikes 1 osutatud menetlused on lõpule viidud.
3. Käesolev leping jääb jõusse seni, kuni kehtib otsus (EL) 2017/1324, välja arvatud juhul kui, üks lepinguosaline lõpetab lepingu artikli 5 kohaselt.

*Artikkel 5***Lõpetamine**

1. Kumbki lepinguosaline võib käesoleva lepingu mis tahes ajal lõpetada, esitades teisele lepinguosalisele kirjaliku teate oma kavatsuse kohta lepingu lõpetada.

Lõpetamine jõustub kuue kuu möödumisel kuupäevast, mil kõnealune kirjalik teade on jõudnud adressaadini.

2. Käesoleva lepingu lõpetamise ajal pooleli olevaid projekte ja tegevust jätkatakse kuni nende lõpuleviimiseni käesolevas lepingus sätestatud tingimustel.
3. Lepinguosalised lepivad vastastikku kokku kõigi muude lepingu lõpetamise tagajärgede suhtes.

*Artikkel 6***Vaidluste lahendamine**

Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu artiklis 97 sätestatud vaidluste lahendamise menetlust kohaldatakse kõigi vaidluste suhtes, mis on seotud käesoleva lepingu kohaldamise või tõlgendamisega.

Käesolev leping on koostatud kahes eksemplaris bulgaaria, eesti, hispaania, hollandi, horvaadi, inglise, itaalia, kreeka, leedu, läti, malta, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, slovaki, sloveeni, soome, taani, tšehhi, ungari ja araabia keeles, kusjuures kõik tekstid on võrdselt autentset.

Съставено в Свейме на десети ноември две хиляди и седемнадесета година.

Hecho en Sweimeh el diez de noviembre de dos mil diecisiete.

Ve Sweimehu dne desátého listopadu dva tisíce sedmnáct.

Udfærdiget i Sweimeh den tiende november i år to tusind og sytten.

Geschehen zu Sweimeh am zehnten November zweitausendsiebzehn.

Kahe tuhande seitsmeteistkümnenda aasta novembrikuu kümnendal päeval Sweimeh's.

Sweimeh, τη δέκατη ημέρα του Νοεμβρίου του έτους δύο χιλιάδες δεκαεπτά.

Done at Sweimeh on the tenth day of November in the year two thousand and seventeen.

Fait à Sweimeh, le dix novembre deux mille dix-sept.

Sastavljeno u Sweimehu desetog studenoga dvije tisuće sedamnaeste.

Fatto a Sweimeh, addì 10 novembre duemiladiciassette.

Sveimē, divi tūkstoši septiņpadsmitā gada desmitajā novembrī.

Priimta du tūkstančiai septynioliktąjį metų lapkričio dešimtą dieną Sveimoje.

Kelt Sweimehben, a kétezer-tizenhetedik év november havának tizedik napján.

Magħmul fi Sweimeh fl-ghaxar jum ta' Novembru fis-sena elfejn u sbatax.

Gedaan te Sweimeh, tien november tweeduizend zeventien.

Sporządzono w Sweimeh w dniu dziesiątego listopada dwa tysiące siedemnastego roku.

Feito em Sweimeh, aos dez dias do mês de novembro do ano dois mil e dezassete.

Íntocmit la Sweimeh, la zece noiembrie două mii șaptesprezece.

V meste Sweimeh, desiatelyo novembra dvetisícisedmnást.

V Sweimehu, dne desetega novembra leta dva tisoč sedemnajst.

Tehty Sweimehissä kymmenentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattasetsemäntoista.

Utfärdat i Sweimeh den tionde november år tjugohundrasjutton.

حررت في السويدية في اليوم العاشر من شهر تشرين الثاني في عام ألفين وسبعة عشر

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

عن الإتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
 Por el Reino Hachemí de Jordania
 Za Jordánské hášimovské království
 For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
 Für das Haschemitische Königreich Jordanien
 Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
 Για το Χασημιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
 For the Hashemite Kingdom of Jordan
 Pour le Royaume hachémite de Jordanie
 Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
 Per il Regno hascemita di Giordania
 Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
 Jordanijos Hašimitų Karalystės vardu
 A Jordán Hásimita Királyság részéről
 Għar-Renju Haxemita tal-Ġordan
 Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
 W imieniu Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego
 Pelo Reino Hachemita da Jordânia
 Pentru Regatul Hașemit al Iordaniei
 Za Jordánske hášimovské král'ovstvo
 Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
 Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
 För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

MÄÄRUSED

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2017/2459,

5. detsember 2017,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, (¹) eriti selle artiklit 397,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu rakendusmääruses (EL) nr 282/2011 (²) on ette nähtud üksikasjalikud sätted kliendi eeldatava asukoha tõendamiseks, et teha kindlaks mittemaksukohustuslasele telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektrooniliselt osutatavate teenuste osutamise koht.
- (2) Kliendi eeldatava asukoha tõendamise nõude kohaldamise hindamisest nähtub, et maksukohustuslase jaoks, kelle asukoht on liikmesriigis ja kes osutab selliseid teenuseid teises liikmesriigis asuvale mittemaksukohustuslasele, on teatavatel tingimustel oma kliendi asukoha või alalise elu- või asukoha või peamise elukoha kohta kahe mittevasturääkiva tõendi saamine väga koormav.
- (3) See koorem on eriti suur väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks. Ühe tõendi esitamise nõue peaks lihtsustama kohustuste täitmist selliste ettevõtjate jaoks, kelle ühendusesisesed teenused teistes liikmesriikides asuvatele klientidele jäävad allapoole teatavat künnist.
- (4) Kliendi asukoha tõendamise nõude lihtsustamine täiendab nõukogu direktiivi (EL) 2017/2455 (³) artikliga 1 direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikordadesse sisse viidud muudatusi ja seetõttu tuleks seda kohaldada samast kuupäevast alates.
- (5) Rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Rakendusmääruse (EL) nr 282/2011 artikkel 24b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 24b

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 58 kohaldamisel, kui mittemaksukohustuslasele osutatakse telekommunikatsiooni- ja ringhäälinguteenuseid või elektrooniliselt osutatavaid teenuseid:

- a) tema lauatelefoniiühenduse kaudu, eeldatakse, et kliendi asukoht, alaline asu- või elukoht või peamine elukoht on tavatelefoni paigaldamise kohas;
- b) mobiilsidevõrgu kaudu, eeldatakse, et kliendi asukoht, alaline asu- või elukoht või peamine elukoht on kõnealuste teenuste saamiseks kasutatud SIM-kaardi mobiiltelefoni suunakoodiga identifitseeritud riigis;

(¹) ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

(²) Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

(³) Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7).

- c) mille kasutamiseks on vaja kasutada dekodeerit või muud sellist seadet või vaatamiskaarti ning mille puhul ei kasutata tema lauatelefonihendust, eeldatakse, et kliendi asukoht, alaline asu- või elukoht või peamine elukoht on kohas, kus dekooder või muu selline seade asub, või kui see koht ei ole teada, siis kohas, kuhu vaatamiskaart kasutamiseks saadetakse;
- d) muudes kui artiklis 24a ja käesoleva artikli punktides a, b ja c nimetatud olukordades, eeldatakse, et kliendi asukoht, alaline asu- või elukoht või peamine elukoht on koht, mille teenuse osutaja on sellena määratlenud, kasutades käesoleva määruse artiklis 24f loetletud kahte eraldi tõendit, mis ei ole vasturääkivad.

Ilma et see piiraks esimese lõigu punkti d kohaldamist, eeldatakse nimetatud punktiga hõlmatud teenuste puhul, juhul kui nende teenuste, mida maksukohustuslane osutab oma liikmesriigis asuvast ettevõtte asukohast või püsivast tegevuskohast, koguväärtus ilma käibemaksuta ei ületa jooksva ja eelmise kalendriaasta jooksul 100 000 eurot või sellega võrdväärset summat liikmesriigi vääringus, et kliendi asukoht, alaline elu- või asukoht või peamine elukoht on koht, mille teenuse osutaja on sellena kindlaks teinud ühe artikli 24f punktides a–e loetletud tõendi alusel, mille on esitanud teenuste osutamises osalev isik, v.a teenuse osutaja või klient.

Kui kalendriaasta jooksul ületatakse teises lõigus ette nähtud künnis, siis ei kohaldata seda lõiku sellest ajast alates kuni sellise ajani, mil kõnealuses lõigus ette nähtud tingimused on taas täidetud.

Vastav summa liikmesriigi vääringus arvutatakse, kasutades nõukogu rakendusmääruse (EL) 2017/2459 (*) vastuvõtmise kuupäeval Euroopa Keskpanga avaldatud vahetuskurssi.

(*) Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2459, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 348, 29.12.2017, lk 32).“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. detsember 2017

Nõukogu nimel
eesistuja
T. TÕNISTE

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) 2017/2460,**30. oktoober 2017,****millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) VII lisa seoses liidu referentlaborite loeteluga****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 32 lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 882/2004 on sätestatud üldised eeskirjad ametlike kontrollide tegemiseks, et kontrollida vastavust muu hulgas toiduhügieeni eeskirjadele. Kõnealuse määruse kohaselt vastutavad Euroopa Liidu referentlaborid (edaspidi „ELi referentlaborid“) eelkõige riiklike referentlaborite varustamise eest analüüsimeetodite, sealhulgas võrdlusmeetodite, üksikasjadega ning selliste meetodite kohaldamise koordineerimise eest. ELi referentlaborid on loetletud kõnealuse määruse VII lisas.
- (2) ELi piima ja piimasaaduste referentlabori tööprogrammi sihiks on sisuliselt analüüsimeetodite kättesaadavaks tegemine ning ühtse lähenemisviisi tagamine seoses laboritevaheliste pädevuskatsetega, mida riikide referentlaborid korraldavad selliste kvaliteedinäitajate puhul nagu somaatiliste rakkude arv ja mikroobide sisaldus. Tiptasemel teadmised selliste analüüsimeetodite tegemise kohta on nüüd olemas nii ametlike kontrollide tegevates ametlikes laborites kui ka laborites, mida toidukäitlustegevõtjad kasutavad üha enam selliste näitajate analüüsimiseks, millest lähtutakse põllumajandusettevõtjatelt saadava piima hinna määramisel.
- (3) ELi piima ja piimasaaduste referentlabor ei ole enam liidule vajalik. Seepärast tuleks see määruse (EÜ) nr 882/2004 VII lisas sätestatud ELi referentlaborite loetelust välja jätta.
- (4) Seega tuleks määruse (EÜ) nr 882/2004 VII lisa vastavalt muuta.
- (5) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 882/2004 VII lisa I osa 1. punkt jäetakse välja.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.⁽¹⁾ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 30. oktoober 2017

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS (EL, Euratom) 2017/2461,

12. detsember 2017,

millega muudetakse nõukogu kodukorda

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu kodukorra ⁽¹⁾ artikli 11 lõiget 6

ning arvestades järgmist:

- (1) Juhul, kui nõukogu võtab õigusakti vastu kvalifitseeritud häälteenamusega, tuleb teha kindlaks, kas kvalifitseeritud häälteenamuse moodustavad liikmesriigid esindavad vähemalt 65 % liidu elanikest.
- (2) Nimetatud protsendimäär arvutatakse nõukogu kodukorra („kodukord“) III lisa sätestatud rahvaarvude põhjal.
- (3) Kodukorra artikli 11 lõikes 6 sätestatakse, et nõukogu muudab vastavalt eelnenud aasta 30. septembril Euroopa Liidu Statistikaameti käsutuses olevatele andmetele nimetatud lisa sätestatud arve, mida hakatakse kohaldama vastavalt iga aasta 1. jaanuarist.
- (4) Kodukorda tuleks seetõttu 2018. aastaks vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Kodukorra III lisa asendatakse järgmisega:

„III LISA

Liidu elanike arv ja iga liikmesriigi rahvaarv nõukogus kvalifitseeritud häälteenamust käsitlevate sätete kohaldamisel

ELi lepingu artikli 16 lõike 4 ja ELi toimimise lepingu artikli 238 lõigete 2 ja 3 kohaldamisel on liidu elanikearv ja iga liikmesriigi rahvaarv ning iga liikmesriigi rahvaarv protsendina liidu elanike arvust ajavahemikul 1. jaanuarist 2018 kuni 31. detsembrini 2018 järgmine:

Liikmesriik	Rahvaarv	Protsent liidu elanike arvust (%)
Saksamaa	82 437 641	16,10
Prantsusmaa	67 024 633	13,09
Ühendkuningriik	65 808 573	12,85
Itaalia	61 219 113	11,95
Hispaania	46 528 966	9,08

⁽¹⁾ Nõukogu 1. detsembri 2009. aasta otsus 2009/937/EL, millega võetakse vastu nõukogu kodukord (ELT L 325, 11.12.2009, lk 35).

Liikmesriik	Rahvaarv	Protsent liidu elanike arvust (%)
Poola	37 972 964	7,41
Rumeenia	19 638 309	3,83
Madalmaad	17 220 721	3,36
Belgia	11 365 834	2,22
Kreeka	10 757 293	2,10
Tšehhi Vabariik	10 467 628	2,04
Portugal	10 309 573	2,01
Rootsi	10 080 000	1,97
Ungari	9 797 561	1,91
Austria	8 752 500	1,71
Bulgaaria	7 101 859	1,39
Taani	5 743 947	1,12
Soome	5 499 447	1,07
Slovakkia	5 435 343	1,06
Iirimaa	4 774 833	0,93
Horvaatia	4 154 213	0,81
Leedu	2 847 904	0,56
Sloveenia	2 065 895	0,40
Läti	1 950 116	0,38
Eesti	1 315 635	0,26
Küpros	854 802	0,17
Luksemburg	589 370	0,12
Malta	440 433	0,09“
EL 28	512 155 106	
Alampiir (65 %)	332 900 819	

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2018.

Brüssel, 12. detsember 2017

Nõukogu nimel
eesistuja
S. MIKSER

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2017/2462,**18. detsember 2017,****millega lubatakse Luksemburgil ja Rumeenial anda Euroopa Liidu huvides nõusolek Gruusia ja Lõuna-Aafrika ühinemiseks rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõiget 3 koostoimes artikliga 218,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on seadnud üheks eesmärgiks edendada lapse õiguste kaitset, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3. Selle poliitika oluliseks osaks on meetmed laste kaitsmiseks ebaseadusliku äraviimise või kinnihoidmise eest.
- (2) Nõukogu on võtnud vastu määruse (EÜ) nr 2201/2003 ⁽²⁾ („Brüsseli IIa määrus“), mille eesmärk on kaitsta lapsi ebaseaduslikust äraviimisest või kinnipidamisest tuleneva kahjuliku mõju eest ning kehtestada menetlused, millega tagatakse laste kiire tagastamine nende alalise elukohta, ning tagada suhtlusõiguse ja eestkostõiguse kaitse.
- (3) Brüsseli IIa määrus täiendab ja tugevdab rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitlevat 25. oktoobri 1980. aasta Haagi konventsiooni („1980. aasta Haagi konventsioon“), millega kehtestatakse rahvusvahelisel tasandil osalisriikide ja keskasutuste vaheline kohustuste ja koostöö süsteem eesmärgiga tagastada kiiresti ebaseaduslikult äraviidud või kinnihoitud lapsed.
- (4) Kõik liidu liikmesriigid on 1980. aasta Haagi konventsiooni osalised.
- (5) Liit kutsub kolmandaid riike üles 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinema ning toetab 1980. aasta Haagi konventsiooni korrektset rakendamist, osaledes koos liikmesriikidega muu hulgas Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi poolt regulaarselt korraldatavates erikomisjonides.
- (6) Liidu liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel kohaldatav ühine õigusraamistik on tõenäoliselt parim lahendus tundlikele rahvusvahelist lapseröövi käsitlevatele juhtumitele.
- (7) 1980. aasta Haagi konventsioonis sätestatakse, et seda kohaldatakse ühineva riigi ja selliste osalisriikide vahel, kes on ühinemisele oma kirjaliku nõusoleku andnud.
- (8) 1980. aasta Haagi konventsiooniga ei saa ühineda piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonid nagu liit. Seetõttu ei saa liit nimetatud konventsiooniga ühineda ega ühineva riigi ühinemist käsitlevat kirjalikku nõusolekut hoiule anda.
- (9) Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu arvamusele 1/13 ⁽³⁾ kuuluvad 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemiseks antud kirjalikud nõusolekud liidu ainupädevusse välisasjades.

⁽¹⁾ 30. novembri 2017. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* veel avaldamata).

⁽²⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, 23.12.2003, lk 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (10) Gruusia andis oma 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemise kirja hoiule 24. juulil 1997. 1980. aasta Haagi konventsioon jõustus Gruusias 1. oktoobril 1997.
- (11) Peale Taani, Luksemburgi ja Rumeenia on kõik asjakohased liikmesriigid juba andnud nõusoleku Gruusia ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga. Gruusia on andnud nõusoleku 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemiseks Bulgaariale, Eestile, Lätile, Leedule ja Maltale. Gruusias valitsevat olukorda hinnates on jõutud järeldusele, et Luksemburg ja Rumeenia võivad anda liidu huvides nõusoleku Gruusia ühinemiseks vastavalt 1980. aasta Haagi konventsiooni sätetele.
- (12) Lõuna-Aafrika andis oma 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemise kirja hoiule 8. juulil 1997. 1980. aasta Haagi konventsioon jõustus Lõuna-Aafrikas 1. oktoobril 1997.
- (13) Peale Luksemburg ja Rumeenia on kõik asjakohased liikmesriigid juba andnud nõusoleku Lõuna-Aafrika ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga. Lõuna-Aafrika on andnud nõusoleku 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemiseks Bulgaariale, Eestile, Lätile, Leedule ja Maltale. Lõuna-Aafrikas valitsevat olukorda hinnates on jõutud järeldusele, et Luksemburg ja Rumeenia võivad anda liidu huvides nõusoleku Lõuna-Aafrika ühinemiseks vastavalt 1980. aasta Haagi konventsiooni sätetele.
- (14) Seetõttu tuleks anda Luksemburgile ja Rumeeniale luba anda liidu huvides hoiule oma kirjalikud nõusolekud Gruusia ja Lõuna-Aafrika ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga kooskõlas käesolevas otsuses sätestatud tingimustega. Liidu teised liikmesriigid, kes on Gruusia ja Lõuna-Aafrika ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga juba nõusoleku andnud, ei peaks uut kirjalikku nõusolekut hoiule andma, kuna olemasolev kirjalik nõusolek on rahvusvahelise avaliku õiguse kohaselt kehtiv.
- (15) Brüsseli IIa määrus on Ühendkuningriigile ja Iirimaaale siduv ning nad osalevad käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (16) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Luksemburgile ja Rumeeniale antakse luba anda liidu huvides nõusolek Gruusia ja Lõuna-Aafrika ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga.
2. Luksemburg ja Rumeenia annavad liidu huvides hiljemalt 19. detsembril 2018 hoiule kirjaliku nõusoleku Gruusia ja Lõuna-Aafrika ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga, mis on sõnastatud järgmiselt:
„[LIIKMESRIIGI täielik nimi] nõustub vastavalt nõukogu otsusele (EL) 2017/2462 Gruusia ja Lõuna-Aafrika ühinemisega rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 25. oktoobri 1980. aasta Haagi konventsiooniga“.
3. Luksemburg ja Rumeenia teavitavad nõukogu ja komisjoni oma Gruusia ja Lõuna-Aafrika ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga antud kirjaliku nõusoleku hoiuleandmisest ning edastavad komisjonile kirjaliku nõusoleku teksti kahe kuu jooksul pärast selle hoiule andmist.

Artikkel 2

Need liikmesriigid, kes andsid enne käesoleva otsuse vastuvõtmist hoiule oma kirjalikud nõusolekud Gruusia ja Lõuna-Aafrika ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga, ei anna hoiule uusi kirjalikke nõusolekuid.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle teatavaks tegemise päeval.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud Luksemburgile ja Rumeeniale.

Brüssel, 18. detsember 2017

Nõukogu nimel
eesistuja
K. SIMSON

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2017/2463,**18. detsember 2017,****millega lubatakse Horvaatial, Madalmaadel, Portugalil ja Rumeenial anda Euroopa Liidu huvides nõusolek San Marino ühinemiseks rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõiget 3 koostoimes artikliga 218,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on seadnud üheks eesmärgiks edendada lapse õiguste kaitset, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3. Selle poliitika oluliseks osaks on meetmed laste kaitsmiseks ebaseadusliku äraviimise või kinnihoidmise eest.
- (2) Nõukogu on võtnud vastu määruse (EÜ) nr 2201/2003 ⁽²⁾ („Brüsseli IIa määrus“), mille eesmärk on kaitsta lapsi ebaseaduslikust äraviimisest või kinnipidamisest tuleneva kahjuliku mõju eest ning kehtestada menetlused, millega tagatakse laste kiire tagastamine nende alalise elukohta, ning tagada suhtlusõiguse ja eestkostõiguse kaitse.
- (3) Brüsseli IIa määrus täiendab ja tugevdab rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitlevat 25. oktoobri 1980. aasta Haagi konventsiooni („1980. aasta Haagi konventsioon“), millega kehtestatakse rahvusvahelisel tasandil osalisriikide ja keskasutuste vaheline kohustuste ja koostöö süsteem eesmärgiga tagastada kiiresti ebaseaduslikult äraviidud või kinnihoitud lapsed.
- (4) Kõik liidu liikmesriigid on 1980. aasta Haagi konventsiooni osalised.
- (5) Liit kutsub kolmandaid riike üles 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinema ning toetab 1980. aasta Haagi konventsiooni korrektset rakendamist, osaledes koos liikmesriikidega muu hulgas Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi poolt regulaarselt korraldatavates erikomisjonides.
- (6) Liidu liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel kohaldatav ühine õigusraamistik on tõenäoliselt parim lahendus tundlikele rahvusvahelist lapseröövi käsitlevatele juhtumitele.
- (7) 1980. aasta Haagi konventsioonis sätestatakse, et seda kohaldatakse ühineva riigi ja selliste osalisriikide vahel, kes on ühinemisele oma kirjaliku nõusoleku andnud.
- (8) 1980. aasta Haagi konventsiooniga ei saa ühineda piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonid nagu liit. Seetõttu ei saa liit nimetatud konventsiooniga ühineda ega ühineva riigi ühinemist käsitlevat kirjalikku nõusolekut hoiule anda.
- (9) Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu arvamusele 1/13 ⁽³⁾ kuuluvad 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemiseks antud kirjalikud nõusolekud liidu ainupädevusse välisasjades.
- (10) San Marino andis oma 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemise kirja hoiule 14. detsembril 2006. 1980. aasta Haagi konventsioon jõustus San Marino suhtes 1. märtsil 2007.
- (11) Peale Horvaatia, Taani, Madalmaade, Portugali ja Rumeenia on kõik asjakohased liikmesriigid juba andnud nõusoleku San Marino ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga. San Marino olukorda hinnates on jõutud järeldusele, et Horvaatia, Madalmaad, Portugal ja Rumeenia võivad anda liidu huvides nõusoleku San Marino ühinemiseks vastavalt 1980. aasta Haagi konventsiooni sätetele.

⁽¹⁾ 30. novembri 2017. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* veel avaldamata).

⁽²⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, 23.12.2003, lk 1).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (12) Seetõttu tuleks anda Horvaatiale, Madalmaadele, Portugalile ja Rumeeniale luba anda liidu huvides hoiule oma kirjalikud nõusolekud San Marino ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga kooskõlas käesolevas otsuses sätestatud tingimustega. Liidu teised liikmesriigid, kes on San Marino ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga juba nõusoleku andnud, ei peaks uut kirjalikku nõusolekut hoiule andma, kuna olemasolev kirjalik nõusolek on rahvusvahelise avaliku õiguse kohaselt kehtiv.
- (13) Brüsseli Iia määrus on Ühendkuningriigile ja Iirimaaale siduv ning nad osalevad käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (14) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

- Horvaatiale, Madalmaadele, Portugalile ja Rumeeniale antakse luba anda liidu huvides nõusolek San Marino ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga.
- Lõikes 1 osutatud liikmesriigid annavad liidu huvides hiljemalt 19. detsembril 2018 hoiule kirjaliku nõusoleku San Marino ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga, mis on sõnastatud järgmiselt:
„[LIIKMESRIIGI täielik nimi] nõustub vastavalt nõukogu otsusele (EL) 2017/2463 San Marino ühinemisega rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslike küsimusi käsitleva 25. oktoobri 1980. aasta Haagi konventsiooniga“.
- Lõikes 1 osutatud liikmesriigid teavitavad nõukogu ja komisjoni oma San Marino ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga antud kirjaliku nõusoleku hoiuleandmisest ning edastavad komisjonile kirjaliku nõusoleku teksti kahe kuu jooksul pärast selle hoiule andmist.

Artikkel 2

Need liikmesriigid, kes andsid enne käesoleva otsuse vastuvõtmist hoiule oma kirjalikud nõusolekud San Marino ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga, ei anna hoiule uusi kirjalikke nõusolekuid.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle teatavaks tegemise päeval.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud Horvaatiale, Madalmaadele, Portugalile ja Rumeeniale.

Brüssel, 18. detsember 2017

Nõukogu nimel

eesistuja

K. SIMSON

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2017/2464,**18. detsember 2017,****millega lubatakse Austrial ja Rumeenial anda Euroopa Liidu huvides nõusolek Panama, Uruguay, Colombia ja El Salvadori ühinemiseks rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooniga**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõiget 3 koostoimes artikliga 218,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on seadnud üheks eesmärgiks edendada lapse õiguste kaitset, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 3. Selle poliitika oluliseks osaks on meetmed laste kaitsmiseks ebaseadusliku äraviimise või kinnihoidmise eest.
- (2) Nõukogu on võtnud vastu määruse (EÜ) nr 2201/2003 ⁽²⁾ („Brüsseli IIa määrus“), mille eesmärk on kaitsta lapsi ebaseaduslikust äraviimisest või kinnipidamisest tuleneva kahjuliku mõju eest ning kehtestada menetlused, millega tagatakse laste kiire tagastamine nende alalise elukohta, ning tagada suhtlusõiguse ja eestkostõiguse kaitse.
- (3) Brüsseli IIa määrus täiendab ja tugevdab rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitlevat 25. oktoobri 1980. aasta Haagi konventsiooni („1980. aasta Haagi konventsioon“), millega kehtestatakse rahvusvahelisel tasandil osalisriikide ja keskasutuste vaheline kohustuste ja koostöö süsteem eesmärgiga tagastada kiiresti ebaseaduslikult äraviidud või kinnihoitud lapsed.
- (4) Kõik liidu liikmesriigid on 1980. aasta Haagi konventsiooni osalised.
- (5) Liit kutsub kolmandaid riike üles 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinema ning toetab 1980. aasta Haagi konventsiooni korrektset rakendamist, osaledes koos liikmesriikidega muu hulgas Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsil regulaarselt korraldatavates erikomisjonides.
- (6) Liidu liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel kohaldatav ühine õigusraamistik on tõenäoliselt parim lahendus tundlikele rahvusvahelist lapseröövi käsitlevatele juhtumitele.
- (7) 1980. aasta Haagi konventsioonis sätestatakse, et seda kohaldatakse ühineva riigi ja selliste osalisriikide vahel, kes on ühinemisele oma kirjaliku nõusoleku andnud.
- (8) 1980. aasta Haagi konventsiooniga ei saa ühineda piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonid nagu liit. Seetõttu ei saa liit nimetatud ühineda ega ühineva riigi ühinemist käsitlevat kirjalikku nõusolekut hoiule anda.
- (9) Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu arvamusele 1/13 ⁽³⁾ kuuluvad 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemiseks antud kirjalikud nõusolekud liidu ainupädevusse välisasjades.
- (10) Panama andis oma 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemise kirja hoiule 2. veebruaril 1994. 1980. aasta Haagi konventsioon jõustus Panamas 1. mail 1994.

⁽¹⁾ 30. novembri 2017. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* veel avaldamata).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 2201/2003, 27. november 2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, 23.12.2003, lk 1).

⁽³⁾ ECLI EU:C:2014:2303.

- (11) Peale Austria ja Rumeenia on kõik asjakohased liikmesriigid Panama ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga juba nõusoleku andnud. Panama on andnud nõusoleku 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemiseks Bulgaariale, Küprosele, Eestile, Lätile, Leedule, Maltale ja Sloveeniale. Panama olukorda hinnates on jõutud järeldusele, et Austria ja Rumeenia võivad anda liidu huvides nõusoleku Panama ühinemiseks vastavalt 1980. aasta Haagi konventsiooni sätetele.
- (12) Uruguay andis oma 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemise kirja hoiule 18. novembril 1999. 1980. aasta Haagi konventsioonijõustus Uruguay 1. veebruaril 2000.
- (13) Peale Austria ja Rumeenia on kõik asjakohased liikmesriigid Uruguay ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga juba nõusoleku andnud. Uruguay on andnud nõusoleku 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemiseks Bulgaariale, Eestile, Lätile ja Leedule. Uruguay olukorda hinnates on jõutud järeldusele, et Austria ja Rumeenia võivad anda liidu huvides nõusoleku Uruguay ühinemiseks vastavalt 1980. aasta Haagi konventsiooni sätetele.
- (14) Colombia andis oma 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemise kirja hoiule 13. detsembril 1995. 1980. aasta Haagi konventsioonijõustus Colombias 1. märtsil 1996.
- (15) Peale Austria ja Rumeenia on kõik asjakohased liikmesriigid Colombia ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga juba nõusoleku andnud. Colombia on andnud nõusoleku 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemiseks Bulgaariale, Eestile, Lätile, Leedule ja Maltale. Colombia olukorda hinnates on jõutud järeldusele, et Austria ja Rumeenia võivad anda liidu huvides nõusoleku Colombia ühinemiseks vastavalt 1980. aasta Haagi konventsiooni sätetele.
- (16) El Salvador andis oma 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemise kirja hoiule 5. veebruaril 2001. 1980. aasta Haagi konventsioonijõustus El Salvadoris 1. mail 2001.
- (17) Peale Austria ja Rumeenia on kõik asjakohased liikmesriigid El Salvadori ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga juba nõusoleku andnud. El Salvador on andnud nõusoleku 1980. aasta Haagi konventsiooniga ühinemiseks Bulgaariale, Eestile, Lätile ja Leedule. El Salvadori olukorda hinnates on jõutud järeldusele, et Austria ja Rumeenia võivad anda liidu huvides nõusoleku El Salvadori ühinemiseks vastavalt 1980. aasta Haagi konventsiooni sätetele.
- (18) Seetõttu tuleks anda Austriale ja Rumeeniale luba anda liidu huvides hoiule oma kirjalikud nõusolekud Panama, Uruguay, Colombia ja El Salvadori ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga kooskõlas käesolevas otsuses sätestatud tingimustega. Liidu teised liikmesriigid, kes on Panama, Uruguay, Colombia ja El Salvadori ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga juba nõustoleku andnud, ei peaks seepärast uut kirjalikku nõusolekut hoiule andma, kuna olemasolev kirjalik nõusolek on rahvusvahelise avaliku õiguse kohaselt kehtiv.
- (19) Brüsseli IIa määrus on Ühendkuningriigile ja Iirimaaale siduv ning nad osalevad käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (20) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Austriale ja Rumeeniale antakse luba anda liidu huvides nõusolek Panama, Uruguay, Colombia ja El Salvadori ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga.
2. Austria ja Rumeenia annavad liidu huvides hiljemalt 19. detsembril 2018 hoiule kirjaliku nõusoleku Panama, Uruguay, Colombia ja El Salvadori ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga, mis on sõnastatud järgmiselt:

„[LIIKMESRIIGI täielik nimi] nõustub vastavalt nõukogu otsusele (EL) 2017/2464 Panama, Uruguay, Colombia ja El Salvadori ühinemisega rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslikke küsimusi käsitleva 25. oktoobri 1980. aasta Haagi konventsiooniga“.

3. Austria ja Rumeenia teavitavad oma Panama, Uruguay, Colombia ja El Salvadori ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga antud kirjaliku nõusoleku hoiuleandmisest nõukogu ja komisjoni ning edastavad komisjonile kirjaliku nõusoleku teksti kahe kuu jooksul pärast selle hoiule andmist.

Artikkel 2

Need liikmesriigid, kes andsid enne käesoleva otsuse vastuvõtmist hoiule oma kirjalikud nõusolekud Panama, Uruguay, Colombia ja El Salvadori ühinemiseks 1980. aasta Haagi konventsiooniga, ei anna hoiule uusi kirjalikke nõusolekuid.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle teatavaks tegemise päeval.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud Austriale ja Rumeeniale.

Brüssel, 18. detsember 2017

Nõukogu nimel

eesistuja

K. SIMSON

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

**EUROOPA ÜHENDUSE JA ŠVEITSI KONFÖDERATSIOONI VAHELISE ÕHUTRANSPODIALASE
KOKKULEPPE ALUSEL LOODUD EUROOPA LIIDU/ŠVEITSI ÕHUTRANSPOORDI ÜHISKOMITEE
OTSUS nr 1/2017,**

29. november 2017,

**millega asendatakse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase
kokkuleppe lisa [2017/2465]**

EUROOPA LIIDU/ŠVEITSI ÕHUTRANSPOORDIKOMITEE,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelist õhutranspordialast kokkulepet, edaspidi „kokkulepe“, eriti selle artikli 23 lõiget 4,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Ainus artikkel

Alates 1. veebruarist 2018 asendatakse kokkuleppe lisa käesoleva otsuse lisaga.

Brüssel, 29. november 2017

Ühiskomitee nimel

Euroopa Liidu delegatsiooni juht
Filip CORNELIS

Šveitsi delegatsiooni juht
Christian HEGNER

LISA

Käesoleva kokkuleppe kohaldamisel arvestatakse järgmist:

- 1. detsembril 2009 jõustunud Lissaboni lepingu alusel asendab Euroopa Liit Euroopa Ühenduse ja on selle õigusjärglane;
- iga kord, kui käesolevas lisas nimetatud õigusaktid sisaldavad viiteid Euroopa Ühenduse liikmesriikidele, mis on asendatud viidetega Euroopa Liidu liikmesriikidele, või nendega ühenduse loomise vajadusele, käsitatakse kõnealuseid viiteid käesoleva kokkuleppe kohaldamisel kehtivana ka Šveitsi suhtes või Šveitsiga ühenduse loomise vajaduse suhtes;
- kokkuleppe artiklite 4, 15, 18, 27 ja 35 viiteid nõukogu määrustele (EMÜ) nr 2407/92 ja (EMÜ) nr 2408/92 käsitatakse viidetena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1008/2008;
- ilma et see piiraks käesoleva kokkuleppe artikli 15 kohaldamist, hõlmab järgmistes ühenduse direktiivides ja määrustes osutatud mõiste „ühenduse lennuettevõtja“ ka sellist lennuettevõtjat, kelle peamine tegevuskoht ja registrijärgne asukoht selle olemasolu korral paikneb Šveitsi territooriumil ja kellele on antud tegevusluba kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1008/2008. Kõiki viiteid määrusele (EMÜ) nr 2407/92 käsitatakse viidetena määrusele (EÜ) nr 1008/2008;
- kõiki järgmistes tekstides esinevaid viiteid asutamislepingu artiklitele 81 ja 82 või Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 101 ja 102 käsitatakse viidetena käesoleva kokkuleppe artiklitele 8 ja 9.

1. Lennunduse liberaliseerimise ja muud tsiviillennunduses kohaldatavad õigusaktid

Nr 1008/2008

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta määrus ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta.

Nr 2000/79

Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv, mis käsitleb Euroopa Lennuettevõtjate Ühenduse (AEA), Euroopa Transporditöötajate Föderatsiooni (ETF), Euroopa Lennumeeskonnaliikmete Liidu (ECA), Euroopa Piirkondlike Lennuettevõtjate Ühenduse (ERA) ja Rahvusvahelise Lennutranspordiettevõtjate Ühenduse (IACA) sõlmitud kokkulepet tsiviillennunduse lennupersonali tööaja korralduse kohta.

Nr 93/104

Nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiiv, mis käsitleb tööaja korralduse teatavaid aspekte, muudetud järgmise õigusaktiga:

- direktiiv 2000/34/EÜ.

Nr 437/2003

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. veebruari 2003. aasta määrus reisijate, kauba ja posti õhuvedu käsitlevate statistiliste aruannete kohta.

Nr 1358/2003

Komisjoni 31. juuli 2003. aasta määrus, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 437/2003 reisijate, kauba ja posti õhuvedu käsitlevate statistiliste andmete kohta ja muudetakse selle I ja II lisa, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni määrus (EÜ) nr 158/2007.

Nr 785/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrus kindlustusnõuete kohta lennuettevõtjatele ja õhusõiduki käitajatele, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni määrus (EL) nr 285/2010.

Nr 95/93

Nõukogu 18. jaanuari 1993. aasta määrus ühenduse lennujaamades teenindusaegade jaotamise ühiste eeskirjade kohta (artiklid 1–12), muudetud järgmise õigusaktiga:

— määrus (EÜ) nr 793/2004.

Nr 2009/12

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta direktiiv lennujaamatasude kohta.

Nr 96/67

Nõukogu 15. oktoobri 1996. aasta direktiiv juurdepääsu kohta maapealse käitluse turule ühenduse lennujaamades (artiklid 1–9, 11–23 ja 25).

Nr 80/2009

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. jaanuari 2009. aasta määrus toimimisyhendi kohta arvutipõhiste ettetellimis-süsteemide puhul ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2299/89.

2. Konkurentsieeskirjad

Nr 1/2003

Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (artiklid 1–13, 15–45).

(Sel määral, mil kõnealune määrus on käesoleva kokkuleppe kohaldamiseks oluline. Kõnealuse määruse lisamine ei mõjuta käesoleva kokkuleppe kohast ülesannete jaotust.)

Nr 773/2004

Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määrus, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni määrus (EÜ) nr 1792/2006,

— komisjoni määrus (EÜ) nr 622/2008.

Nr 139/2004

Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus)

(artiklid 1–18, artikli 19 lõiked 1–2 ja artiklid 20–23).

Vastavalt ühinemismääruse artikli 4 lõikele 5 kohaldatakse Euroopa Ühenduse ja Šveitsi vahel järgmist:

- 1) määruse (EÜ) nr 139/2004 artiklis 3 määratletud koondumise puhul, mis ei ole ühenduse suhtes oluline kõnealuse määruse artikli 1 tähenduses ja mida on võimalik läbi vaadata vähemalt kolme EÜ liikmesriigi ja Šveitsi Konföderatsiooni riikliku konkurentsioiguse alusel, võivad kõnealuse määruse artikli 4 lõikes 2 osutatud isikud või ettevõtjad enne asjaomastele ametiasutustele teatamist teha Euroopa Ühenduste Komisjonile põhjendatud ettepaneku, et koondumise peaks läbi vaatama komisjon;
- 2) Euroopa Komisjon edastab kõik määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 4 lõike 5 ja eelmise lõigu kohased ettepanekud viivitamata Šveitsi Konföderatsioonile;
- 3) kui Šveitsi Konföderatsioon väljendab rahulolematust juhtumi käsitlemise suunamise taotluse suhtes, jääb juhtum Šveitsi pädeva konkurentsiasutuse pädevusse ning seda ei suunata kõnealuse lõike kohaselt Šveitsi Konföderatsiooni pädevusest välja.

Seoses ühinemismääruse artikli 4 lõigetes 4 ja 5, artikli 9 lõigetes 2 ja 6 ning artikli 22 lõikes 2 osutatud tähtaegadega kohaldatakse järgmist:

- 1) Euroopa Komisjon edastab kõik asjaomased dokumendid vastavalt artikli 4 lõigetele 4 ja 5, artikli 9 lõigetele 2 ja 6 ning artikli 22 lõikele 2 viitamata Šveitsi pädevale konkurentsiasutusele;
- 2) Šveitsi Konföderatsiooni puhul hakatakse määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 4 lõigetes 4 ja 5, artikli 9 lõigetes 2 ja 6 ning artikli 22 lõikes 2 osutatud tähtaegu arvestama alates ajast, mil Šveitsi pädev konkurentsiasutus on asjaomased dokumendid kätte saanud.

Nr 802/2004

Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määrus, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (artiklid 1–24), muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EÜ) nr 1792/2006,
- komisjoni määrus (EÜ) nr 1033/2008,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1269/2013.

Nr 2006/111

Komisjoni 16. novembri 2006. aasta direktiiv liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantsühete läbipaistvuse ning teatavate ettevõtjate finantsläbipaistvuse kohta.

Nr 487/2009

Nõukogu 25. mai 2009. aasta määrus asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta teatavat liiki kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuse suhtes õhutranspordi sektoris.

3. Lennuohutus

Nr 216/2008

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta määrus, mis käsitleb tsiviillennunduse valdkonna ühiseeskirju ja millega luuakse Euroopa Lennundusohutusamet ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 91/670/EMÜ, määrus (EÜ) nr 1592/2002 ning direktiiv 2004/36/EÜ, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EÜ) nr 690/2009,
- määrus (EÜ) nr 1108/2009,
- komisjoni määrus (EL) nr 6/2013,
- komisjoni määrus (EL) 2016/4.

Lennundusohutusametil on Šveitsis talle kõnealuse määruse kohaselt antud volitused.

Komisjonil on Šveitsis talle antud volitused otsuste puhul, mis on tehtud kõnealuse määruse artikli 11 lõike 2, artikli 14 lõigete 5 ja 7, artikli 24 lõike 5, artikli 25 lõike 1, artikli 38 lõike 3 punkti i, artikli 39 lõike 1, artikli 40 lõike 3, artikli 41 lõigete 3 ja 5, artikli 42 lõike 4, artikli 54 lõike 1 ja artikli 61 lõike 3 kohaselt.

Olenemata Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordialase kokkuleppe lisa teise taandega ettenähtud horisontaalsest kohandusest, ei tõlgendata kõnealuse määruse artiklis 65 ega selles nimetatud otsuse 1999/468/EÜ sätetes esitatud viiteid liikmesriigile Šveitsi kohta kehtivana.

Kõnealust määrust ei tõlgendata mingil juhul selliselt, et see annaks Euroopa Lennundusohutusametile volitused tegutseda Šveitsi nimel rahvusvaheliste lepingute raames muudel põhjustel kui tema selliste lepingute järgsete kohustuste täitmisel.

Käesolevas lepingus loetakse selle määruse sätteid järgmises kohanduses.

a) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

- i) lõikesse 1 lisatakse pärast sõna „ühendusega“ sõnad „või Šveitsiga“;
- ii) lõike 2 punkti a lisatakse pärast sõna „ühendusega“ sõnad „või Šveitsiga“;
- iii) lõikest 2 jäetakse välja punktid b ja c;
- iv) lisatakse järgmine lõige:

„3. Kui ühendus peab läbirääkimisi kolmanda riigiga, et sõlmida leping, mille kohaselt liikmesriik või lennundusohutusamet võivad välja anda sertifikaate asjaomase kolmanda riigi pädeva lennundusametuse väljaantud sertifikaatide alusel, püüab ta tagada Šveitsile pakkumise samalaadse lepingu sõlmimiseks asjaomase kolmanda riigiga. Šveits püüab omakorda sõlmida kolmandate riikidega samalaadseid lepinguid, kui on sõlminud ühendus.“

b) Artiklisse 29 lisatakse järgmine lõige:

„4. Erandina Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste artikli 12 lõike 2 punktist a võib lennundusohutusameti tegevdirektor võtta Šveitsi täieõiguslikke kodanikke tööle lepingu alusel.“

c) Artiklisse 30 lisatakse järgmine lõik:

„Šveits kohaldab lennundusohutusameti suhtes Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide protokoll, mis on esitatud käesoleva lisa A lisas, kooskõlas A lisa liitega.“

d) Artiklisse 37 lisatakse järgmine lõik:

„Šveits osaleb täielikult lennundusohutusameti juhatuses ning tal on seal ELi liikmesriikidega võrdsed õigused ja kohustused, välja arvatud hääleõigus.“

e) Artiklisse 59 lisatakse järgmine lõige:

„12. Šveits osaleb lõike 1 punktis b osutatud ühenduse rahalises panuses vastavalt järgmisele valemile:

$$S(0,2/100) + S[1 - (a + b)0,2/100] c/C,$$

kus:

S = lennundusohutusameti eelarve osa, mis ei ole kaetud lõike 1 punktides c ja d märgitud tasude ja lõivudega;

a = assotsieerunud riikide arv,

b = ELi liikmesriikide arv,

c = Šveitsi osamaks Rahvusvahelise Tsiviillennundusorganisatsiooni (ICAO) eelarvesse,

C = ELi liikmesriikide ja assotsieerunud riikide toetuse kogumaht ICAO eelarves.“

f) Artiklisse 61 lisatakse järgmine lõik:

„Šveitsis lennundusohutusameti tegevusega seotud osalejate suhtes teostatavat ühenduse finantskontrolli käsitlevad sätted on esitatud käesoleva lisa B lisas.“

g) Määruse II lisa laiendatakse järgmistele õhusõidukitele kui toodetele, mis kuuluvad komisjoni 24. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1702/2003 (millega nähakse ette õhusõidukite ja nendega seotud toodete, osade ja seadmete lennukõlblikkuse ja keskkonnaohutuse sertifitseerimise ning projekteerimis- ja tootjaorganisatsioonide sertifitseerimise rakenduseeskirjad) ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 3 punkti a alapunkti ii reguleerimisalasse:

õhusõiduk [HB-IMY, HB-IWY] – tüüp Gulfstream G-IV;

õhusõiduk [HB-IMJ, HB-IVZ, HB-JES] – tüüp Gulfstream G-V;

õhusõiduk [HB-ZCW, HB-ZDF] – tüüp MD 900.

⁽¹⁾ ELT L 243, 27.9.2003, lk 6.

Nr 1178/2011

Komisjoni 3. novembri 2011. aasta määrus, millega kehtestatakse tsiviilennunduses kasutatavate õhusõidukite meeskonnaga seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EL) nr 290/2012,
- komisjoni määrus (EL) nr 70/2014,
- komisjoni määrus (EL) nr 245/2014,
- komisjoni määrus (EL) 2015/445,
- komisjoni määrus (EL) 2016/539.

Nr 3922/91

Nõukogu 16. detsembri 1991. aasta määrus tehniliste nõuete ja haldusprotseduuride kooskõlastamise kohta tsiviilennunduses (artiklid 1–3, artikli 4 lõige 2, artiklid 5–11 ja 13), muudetud järgmiste õigusaktidega:

- määrus (EÜ) nr 1899/2006,
- määrus (EÜ) nr 1900/2006,
- komisjoni määrus (EÜ) nr 8/2008,
- komisjoni määrus (EÜ) nr 859/2008.

Nr 996/2010

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta määrus tsiviilennunduses toimivate lennuõnnetuste ja intsidentide uurimise ja ennetamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 94/56/EÜ, muudetud järgmise õigusaktiga:

- määrus (EL) nr 376/2014.

Nr 104/2004

Komisjoni 22. jaanuari 2004. aasta määrus, milles sätestatakse Euroopa Lennundusohutusameti apellatsiooninõukogu korraldust ja koosseisu käsitlevad eeskirjad.

Nr 2111/2005

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2005. aasta määrus, mis käsitleb ühenduse nimekirja, millesse kantakse lennuettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse ühenduse piires tegevuskeeldu, koostamist ja lennureisijate teavitamist lendu teenindavast lennuettevõtjast ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivi 2004/36/EÜ artikkel 9.

Nr 473/2006

Komisjoni 22. märtsi 2006. aasta määrus, millega kehtestatakse rakenduseeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2111/2005 II peatükis osutatud ühenduse nimekirja tarvis, millesse kantakse lennuettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse ühenduse piires tegevuskeeldu.

Nr 474/2006

Komisjoni 22. märtsi 2006. aasta määrus, millega kehtestatakse rakenduseeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2111/2005 II peatükis nimetatud ühenduse nimekirja lennuettevõtjatest, kelle suhtes kohaldatakse ühenduse piires tegevuskeeldu, viimati muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/830.

Nr 1332/2011

Komisjoni 16. detsembri 2011. aasta määrus, millega kehtestatakse ühised õhuruumi kasutamise nõuded ja käitamisprotseduurid õhukokkupõrke vältimiseks, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni määrus (EL) 2016/583.

Nr 646/2012

Komisjoni 16. juuli 2012. aasta rakendusmäärus, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2008 kohaste trahvide ja perioodiliste karistusmaksete üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

Nr 748/2012

Komisjoni 3. augusti 2012. aasta määrus, millega nähakse ette õhusõidukite ja nendega seotud toodete, osade ja seadmete lennukõlblikkuse ja keskkonnaohutuse sertifitseerimise ning projekteerimis- ja tootjaorganisatsioonide sertifitseerimise rakenduseeskirjad, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EL) nr 7/2013,
- komisjoni määrus (EL) nr 69/2014,
- komisjoni määrus (EL) 2015/1039,
- komisjoni määrus (EL) 2016/5.

Nr 965/2012

Komisjoni 5. oktoobri 2012. aasta määrus, millega kehtestatakse lennutegevusega seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EL) nr 800/2013,
- komisjoni määrus (EL) nr 71/2014,
- komisjoni määrus (EL) nr 83/2014,
- komisjoni määrus (EL) nr 379/2014,
- komisjoni määrus (EL) 2015/140,
- komisjoni määrus (EL) 2015/1329,
- komisjoni määrus (EL) 2015/640,
- komisjoni määrus (EL) 2015/2338,
- komisjoni määrus (EL) 2016/1199,
- komisjoni määrus (EL) 2017/363.

Nr 2012/780

Komisjoni 5. detsembri 2012. aasta otsus, milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 996/2010 (tsiviillennunduses toimuvate õnnetuste ja intsidentide uurimise ja ennetamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 94/56/EÜ) artikli 18 lõikega 5 loodud Euroopa lennuohutuslaste soovitude kesksele andmekogule ja nendele soovitudele antud vastustele juurdepääsu õigusi.

Nr 628/2013

Komisjoni 28. juuni 2013. aasta rakendusmäärus, milles käsitletakse Euroopa Lennundusohutusameti töömeetodeid standardimiskontrollide korraldamisel ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2008 eeskirjade kohaldamise järelevalvel ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 736/2006.

Nr 139/2014

Komisjoni 12. veebruari 2014. aasta määrus, millega kehtestatakse lennuväljadega seotud nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni määrus (EL) 2017/161.

Nr 319/2014

Komisjoni 27. märtsi 2014. aasta määrus, milles käsitletakse Euroopa lennundusohutusametile makstavaid lõive ja tasusid ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 593/2007.

Nr 376/2014

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta määrus, mis käsitleb tsiviillennunduses toimunud juhtumitest teatamist ning juhtumite analüüsi ja järelemeid, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 996/2010 ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/42/EÜ ja komisjoni määrused (EÜ) nr 1321/2007 ja (EÜ) nr 1330/2007.

Nr 452/2014

Komisjoni 29. aprilli 2014. aasta määrus, millega kehtestatakse kolmandate riikide käitajate lennutegevusega seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008, muudetud järgmise õigusaktiga:

— komisjoni määrus (EL) 2016/1158.

Nr 1321/2014

Komisjoni 26. novembri 2014. aasta määrus õhusõidukite ja lennundustoodete ning nende osade ja seadmete jätkuva lennukõlblikkuse ning sellega tegelevate organisatsioonide ja isikute sertifitseerimise kohta, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni määrus (EL) 2015/1088,

— komisjoni määrus (EL) 2015/1536,

— komisjoni määrus (EL) 2017/334.

Nr 2015/340

Komisjoni 20. veebruari 2015. aasta määrus, millega kehtestatakse lennujuhtide lubade ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2008 kohaste sertifikaatidega seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused, muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) nr 923/2012 ja tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EL) nr 805/2011.

Nr 2015/640

Komisjoni 23. aprilli 2015. aasta määrus, milles käsitletakse teatavat liiki lennutegevuse suhtes kohaldatavaid täiendavaid lennukõlblikkustingimusi ja millega muudetakse määrust (EL) nr 965/2012.

Nr 2015/1018

Komisjoni 29. juuni 2015. aasta rakendusmäärus, millega kehtestatakse tsiviillennunduse selliste juhtumiliikide loetelu, millest vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 376/2014 tuleb kohustuslikus korras teatada.

Nr 2016/2357

Komisjoni 19. detsembri 2016. aasta otsus, milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2008 ja selle rakenduseeskirjade tõhusa järgimisega seotud puudusi koostöökoolitusorganisatsiooni Hellenic Aviation Training Academy (HATA) välja antud tunnistuste ja nende alusel välja antud osa 66 kohaste lubade osas.

4. Lennundusjulgestus

Nr 300/2008

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2008. aasta määrus, mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse ühiseeskirju ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2320/2002.

Nr 272/2009

Komisjoni 2. aprilli 2009. aasta määrus, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 300/2008 lisas sätestatud tsiviilennundusjulgestuse ühiseid põhistandardeid, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni määrus (EL) nr 297/2010,
- komisjoni määrus (EL) nr 720/2011,
- komisjoni määrus (EL) nr 1141/2011,
- komisjoni määrus (EL) nr 245/2013.

Nr 1254/2009

Komisjoni 18. detsembri 2009. aasta määrus, milles sätestatakse kriteeriumid, mille kohaselt on liikmesriikidel võimalik teha erandeid tsiviilennundusjulgestuse ühistest põhistandarditest ja võtta vastu alternatiivsed julgestusmeetmed, muudetud järgmise õigusaktiga:

komisjoni määrus (EL) 2016/2096.

Nr 18/2010

Komisjoni 8. jaanuari 2010. aasta määrus, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 300/2008 seoses riiklike tsiviilennundusjulgestuse järelevalve programmide kriteeriumidega.

Nr 72/2010

Komisjoni 26. jaanuari 2010. aasta määrus, millega nähakse ette tsiviilennundusjulgestuse valdkonnas korraldatavate komisjoni inspekteerimiste kord, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/472.

Nr 2015/1998

Komisjoni 5. novembri 2015. aasta rakendusmäärus, millega nähakse ette lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite rakendamise üksikasjalikud meetmed, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/2426,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/815.

Nr C(2015) 8005

Komisjoni 16. novembri 2015. aasta rakendusotsus, millega nähakse ette üksikasjalikud meetmed määruse (EÜ) nr 300/2008 artikli 18 punktis a osutatud teavet sisaldavate lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite rakendamiseks, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni rakendusotsus C(2017) 3030.

5. Lennuliikluse korraldamine*Nr 549/2004*

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrus, millega sätestatakse raamistik ühtse Euroopa taeva loomiseks (raammäärus), muudetud järgmise õigusaktiga:

- määrus (EÜ) nr 1070/2009.

Komisjonil on Šveitsis talle artiklite 6, 8, 10, 11 ja 12 kohaselt antud volitused.

Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

lõikes 2 tuleks sõnad „ühenduse tasandil“ asendada sõnadega „ühenduse tasandil, kaasates Šveitsi“.

Olenemata Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhustranspordialase kokkuleppe lisa teises taandes sätestatud horisontaalsest kohandusest, ei tõlgendata määruse (EÜ) nr 549/2004 artiklis 5 ega selles mainitud otsuse 1999/468/EÜ sätetes viidatud „liikmesriiki“ Šveitsi kohta kehtivana.

Nr 550/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrus aeronavigatsiooniteenuste osutamise kohta ühtses Euroopa taevas (teenuse osutamise määrus), muudetud järgmise õigusaktiga:

— määrus (EÜ) nr 1070/2009.

Komisjonil on Šveitsis talle artiklite 9a, 9b, 15, 15a, 16 ja 17 kohaselt antud volitused.

Käesoleva kokkuleppe kohaldamisel muudetakse kõnealust määrust järgmiselt.

a) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

lõikesse 2 lisatakse pärast sõna „ühenduses“ sõnad „ja Šveitsis“.

b) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

lõigetesse 1 ja 6 lisatakse pärast sõna „ühenduses“ sõnad „ja Šveitsis“.

c) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

lõikesse 1 lisatakse pärast sõna „ühenduses“ sõnad „ja Šveitsis“.

d) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

lõikesse 1 lisatakse pärast sõna „ühenduses“ sõnad „ja Šveitsis“.

e) Artikli 16 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon edastab oma otsuse liikmesriikidele ning teavitab sellest teenuseosutajaid, kui see on õiguslikult asjassepuutuv.“

Nr 551/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrus õhuruumi korraldamise ja kasutamise kohta ühtses Euroopa taevas (õhuruumi määrus), muudetud järgmise õigusaktiga:

— määrus (EÜ) nr 1070/2009.

Komisjonil on Šveitsis talle artiklite 3a, 6 ja 10 kohaselt antud volitused.

Nr 552/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrus Euroopa lennuliikluse juhtimisvõrgu koostalitlusvõime kohta (koostalitlusvõime määrus), muudetud järgmise õigusaktiga:

— määrus (EÜ) nr 1070/2009.

Komisjonil on Šveitsis talle artiklite 4 ja 7 ning artikli 10 lõike 3 kohaselt antud volitused.

Käesoleva kokkuleppe kohaldamisel muudetakse kõnealust määrust järgmiselt.

a) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

lõikesse 2 lisatakse pärast sõna „ühendusega“ sõnad „või Šveitsiga“.

b) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

lõikesse 4 lisatakse pärast sõna „ühendusega“ sõnad „või Šveitsiga“.

c) III lisa muudetakse järgmiselt:

punkti 3 teise ja viimasesse taandesse lisatakse pärast sõna „ühenduses“ sõnad „või Šveitsis“.

Nr 2150/2005

Komisjoni 23. detsembri 2005. aasta määrus, milles sätestatakse ühised eeskirjad õhuruumi paindlikuks kasutamiseks.

Nr 1033/2006

Komisjoni 4. juuli 2006. aasta määrus, milles sätestatakse ühtset Euroopa taevast käsitlevad nõuded lennuplaanide korra kohta lennueelses etapis, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 923/2012,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 428/2013,
- komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2120.

Nr 1032/2006

Komisjoni 6. juuli 2006. aasta määrus, millega sätestatakse lennuandmete vahetamise automaatsüsteemidele esitatavad lendudest teavitamise, nende koordineerimise ja lennujuhtimisüksuste vahel üleandmise nõuded, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni määrus (EÜ) nr 30/2009.

Nr 219/2007

Nõukogu 27. veebruari 2007. aasta määrus ühissettevõtte loomise kohta Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimisüsteemi (SESAR) väljaarendamiseks, muudetud järgmiste õigusaktidega:

- nõukogu määrus (EÜ) nr 1361/2008,
- nõukogu määrus (EL) nr 721/2014.

Nr 633/2007

Komisjoni 7. juuni 2007. aasta määrus, milles sätestatakse lendudest teavitamiseks, nende koordineerimiseks ja lennujuhtimisüksuste vahel üleandmiseks kasutatava lennuandmete edastamise protokollide kohaldamise nõuded, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni määrus (EL) nr 283/2011.

Nr 2017/373 ⁽¹⁾

- Komisjoni 1. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus, millega sätestatakse lennuliikluse korraldamise teenuste ja aeronavigatsiooniteenuste osutajate ning muude lennuliikluse korraldamise võrgustiku funktsioonide suhtes ja kõigi nende järelevalve suhtes kohaldatavad ühisenõuded ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 482/2008, rakendusmäärused (EL) nr 1034/2011, (EL) nr 1035/2011 ja (EL) 2016/1377 ning muudetakse määrust (EL) nr 677/2011.

Nr 29/2009

Komisjoni 16. jaanuari 2009. aasta määrus, millega kehtestatakse andmevahetusteenuste nõuded ühtse Euroopa taeva jaoks, muudetud järgmise õigusaktiga:

- komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/310.

Käesolevas kokkuleppes loetakse selle määruse sätteid järgmises kohanduses:

I lisa A osasse lisatakse „Switzerland UIR“.

⁽¹⁾ Määrust (EL) 2017/373 kohaldatakse alles alates 2020. aasta jaanuarist. Artikli 9 lõiget 2 kohaldatakse määruse 2017/373 jõustumise kuupäevast; ameti suhtes kohaldatakse artikli 4 lõikeid 1, 2, 5, 6 ja 8 ning artiklit 5 samuti jõustumise kuupäevast. Andmevahetusteenuste osutajate suhtes kohaldatakse artiklit 6 alates 1. jaanuarist 2019 ja kui teenuseosutaja taotleb artikli 6 kohaselt sertifikaati ja saab selle, kohaldatakse artiklit 6 tema suhtes alates määruse (EL) 2017/373 jõustumise kuupäevast. Senini jätkatakse määruse (EÜ) 482/2008 asjakohaste artiklite kohaldamist.

Nr 262/2009

Komisjoni 30. märtsi 2009. aasta määrus, milles sätestatakse režiimi S päringusaatja koodide kooskõlastatud määramise ja kasutamise nõuded ühtse Euroopa taeva kontekstis, muudetud järgmise õigusaktiga:

komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2345.

Nr 73/2010

Komisjoni 26. jaanuari 2010. aasta määrus, millega kehtestatakse ühtse Euroopa taeva aeronavigatsiooniliste andmete ja aeronavigatsiooniteabe kvaliteedinõuded, muudetud järgmise õigusaktiga:

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1029/2014.

Nr 255/2010

Komisjoni 25. märtsi 2010. aasta määrus, milles sätestatakse lennuliiklusvoogude juhtimise ühised eeskirjad, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 923/2012,

— komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/1006.

Nr K(2010)5134

Komisjoni 29. juuli 2010. aasta otsus ühtse Euroopa taeva tulemuslikkuse hindamise organi määramise kohta.

Nr 176/2011

Komisjoni 24. veebruari 2011. aasta määrus teabe kohta, mis tuleb esitada enne funktsionaalse õhuruumiosa kehtestamist ja muutmist.

Nr 677/2011

Komisjoni 7. juuli 2011. aasta määrus, millega kehtestatakse lennuliikluse korraldamise (ATM) võrgustiku funktsioonide üksikasjalikud rakenduseeskirjad ja muudetakse määrust (EL) nr 691/2010, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 970/2014,

— komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/373.

Nr 2011/4130

Komisjoni 7. juuli 2011. aasta otsus võrgustiku haldusasutuse määramise kohta ühtse Euroopa taeva lennuliikluse korraldamise võrgustikule.

Nr 1034/2011

Komisjoni 17. oktoobri 2011. aasta rakendusmäärus lennuliikluse korraldamise ja aeronavigatsiooniteenuste ohutusjärelvalve kohta, millega muudetakse määrust (EL) nr 691/2010.

Nr 1035/2011

Komisjoni 17. oktoobri 2011. aasta rakendusmäärus, milles sätestatakse aeronavigatsiooniteenuste osutamise ühised nõuded ja millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 482/2008 ja (EL) nr 691/2010, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 923/2012,

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 448/2014.

Nr 1206/2011

Komisjoni 22. novembri 2011. aasta rakendusmäärus, millega kehtestatakse õhusõidukite identifitseerimise nõuded seoses ühtse Euroopa taeva seirega.

Käesolevas kokkuleppes loetakse selle määruse sätteid järgmises kohanduses:

I lissasse lisatakse „Switzerland UIR“.

Nr 1207/2011

Komisjoni 22. novembri 2011. aasta rakendusmäärus, milles sätestatakse ühtse Euroopa taeva seire toimivuse ja koostalitlusvõime nõuded, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1028/2014,

— komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/386.

Nr 923/2012

Komisjoni 26. septembri 2012. aasta rakendusmäärus, millega kehtestatakse ühised lennureeglid ning aeronavigatsiooniteenuseid ja -protseduure käsitlevad käitamissätted ning muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 1035/2011 ning määruseid (EÜ) nr 1265/2007, (EÜ) nr 1794/2006, (EÜ) nr 730/2006, (EÜ) nr 1033/2006 ja (EL) nr 255/2010, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni määrus (EL) nr 2015/340,

— komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/1185.

Nr 1079/2012

Komisjoni 16. novembri 2012. aasta rakendusmäärus, millega kehtestatakse ühtses Euroopa taevas kasutatavad kõneside kanalismud, muudetud järgmiste õigusaktidega:

— komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 657/2013,

— komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2345.

Nr 390/2013

Komisjoni 3. mai 2013. aasta rakendusmäärus, millega kehtestatakse aeronavigatsiooniteenuste ja võrgustiku funktsioonide tulemuslikkuse kava.

Nr 391/2013

Komisjoni 3. mai 2013. aasta rakendusmäärus, milles sätestatakse aeronavigatsioonitasude süsteem.

Nr 409/2013

Komisjoni 3. mai 2013. aasta rakendusmäärus, milles käsitletakse ühisprojektide määratlemist, juhtimiskorra kehtestamist ja Euroopa lennuliikluse korraldamise üldkava elluviimist toetavate stiimulite väljaselgitamist.

Nr 2014/132

Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta rakendusotsus, milles määratakse kindlaks kogu Euroopa Liitu hõlmavad lennuliikluse juhtimisvõrgu tulemuseesmärgid ja häiretasemed teiseks võrdlusperioodiks (aastateks 2015–2019).

Nr 716/2014

Komisjoni 27. juuni 2014. aasta rakendusmäärus Euroopa lennuliikluse korraldamise üldkava rakendamist toetava ühise katseprojekti kehtestamise kohta.

Nr 2015/2224

Komisjoni 27. novembri 2015. aasta rakendusotsus, milles käsitletakse lennuliikluse korraldamise võrgustiku funktsioonide haldamisega tegeleva võrgustiku haldusnõukogu esimehe, liikmete ja nende asendusliikmete ametisse nimetamist teiseks aruandeperioodiks (2015–2019).

Nr 2016/1373

Komisjoni 11. augusti 2016. aasta rakendusotsus võrgustiku tulemuslikkuse kava heakskiitmise kohta ühtse Euroopa taeva tulemuslikkuse kava teiseks võrdlusperioodiks (2015–2019).

6. Keskkond ja müra

Nr 2002/30

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. märtsi 2002. aasta direktiiv müraga seotud käitamispääsude eeskirjade ja -korra kehtestamise kohta ühenduse lennuväljadel (artiklid 1–12 ja 14–18)

(kehtivad Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Leedu Vabariigi, Läti Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Slovaki Vabariigi, Sloveenia Vabariigi, Tšehhi Vabariigi ja Ungari Vabariigi ühinemistingimusi ning Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavaid muudatusi käsitleva akti I lisa muudatused, mis tulenevad II lisa 8. peatüki („Transpordi- poliitika“) G jao („Õhustransport“) punktist 2).

Nr 89/629

Nõukogu 4. detsembri 1989. aasta direktiiv tsiviilkasutuses olevate allahelikiirusega reaktiivlennukite müra piiramise kohta

(artiklid 1–8).

Nr 2006/93

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni teise väljaande (1988) 16. lisa 1. köite 3. peatüki II osas käsitletud lennukite lendude reguleerimise kohta.

7. Tarbijakaitse

Nr 90/314

Nõukogu 13. juuni 1990. aasta direktiiv reisipakettide, puhkusepakettide ja ekskursioonipakettide kohta

(artiklid 1–10).

Nr 93/13

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes

(artiklid 1–11).

Nr 2027/97

Nõukogu 9. oktoobri 1997. aasta määrus lennuettevõtja vastutuse kohta õnnetusjuhtumite puhul (artiklid 1–8), muudetud järgmise õigusaktiga:

— määrus (EÜ) nr 889/2002.

Nr 261/2004

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91

(artiklid 1–18).

Nr 1107/2006

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määrus puudega ja liikumispuudega isikute õiguste kohta lennureisi puhul.

8. Muud

Nr 2003/96

Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik

(artikli 14 lõike 1 punkt b ja artikli 14 lõige 2).

9. Lisad

A: Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll

B: Šveitsis EASA tegevuses osalejate üle teostatavat Euroopa Liidu finantskontrolli käsitlevad sätted.

—

A LISA

EUROOPA LIIDU PRIVILEEGIDE JA IMMUNITEETIDE PROTOKOLL

KÕRGED LEPINGUOSALISED,

VÕTTES ARVESSE, et kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 343 ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu artikliga 191 on Euroopa Liidul ja Euroopa Aatomienergiaühendusel liikmesriikide territooriumil oma ülesannete täitmiseks vajalikud privileegid ja immunitetid,

ON KOKKU LEPPINUD järgmistes sätetes, mis lisatakse Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule:

I PEATÜKK

EUROOPA LIIDU OMAND, VARA JA TEGEVUS*Artikkel 1*

Liidu ruumid ja ehitised on puutumatud. Neid ei või läbi otsida, arestida, konfiskeerida ega sundvõõrandada. Liidu omandi ja vara suhtes ei kehti Euroopa Kohtu loata ükski haldus- ega õiguslik piirang.

Artikkel 2

Liidu arhiivid on puutumatud.

Artikkel 3

Liit, tema vara, tulud ja muu omand on vabastatud kõikidest otsestest maksudest.

Alati kui võimalik, võtavad liikmesriikide valitsused asjakohased meetmed, et hüvitada või tagastada vallas- või kinnisvara hinnas sisalduvad kaudsed maksud või müügi maksud, kui liit teeb oma ametlikuks kasutuseks ulatuslikke oste, mille hind sisaldab selliseid makse. Neid sätteid ei kohaldata, kui nende mõjul liidu piires kahjustataks konkurentsi.

Vabastus ei kehti selliste maksude ja tasude suhtes, mis katavad üksnes kommunaalteenuste kulud.

Artikkel 4

Liidu ametialaseks kasutamiseks imporditavad ja eksporditavad kaubad on vabastatud kõikidest tollimaksudest, -keeldudest ja -piirangutest; selliselt imporditud kaupu ei või impordiriigi territooriumil müüa ega muul viisil võõrandada tasu eest ega tasuta, välja arvatud selle riigi valitsuse heakskiidetud tingimustel.

Samuti on liidu väljaanded vabastatud tollimaksudest, impordi- ja ekspordikeeldudest ning impordi- ja ekspordipiirangutest.

II PEATÜKK

SIDE JA REISILUBA (LAISSEZ-PASSER)*Artikkel 5*

Liidu institutsioonidele võimaldatakse ametlikuks sidepidamiseks ja kõikide oma dokumentide edastamiseks iga liikmesriigi territooriumil sama kord, mille see riik tagab diplomaatilistele esindustele.

Liidu institutsioonide ametlikku kirjavahetust ja muid ametlikke teateid ei tsenseerita.

Artikkel 6

Liidu institutsioonide presidendid võivad liidu institutsioonide liikmetele ja teenistujatele väljastada nõukogu poolt liit-häälteenamusega kehtestatud vormis reisiloa (*laissez-passer*), mida liikmesriikide ametiasutused tunnustavad kehtiva reisidokumendina. Neid reisilube väljastatakse ametnikele ja muudele teenistujatele tingimustel, mis on ette nähtud liidu ametnike personalieeskirjades ja muude teenistujate teenistustingimustes.

Komisjon võib sõlmida lepinguid nende reisilubade tunnustamiseks kehtivate reisidokumentidena kolmandate riikide territooriumil.

III PEATÜKK

EUROOPA PARLAMENDI LIIKMED

Artikkel 7

Euroopa Parlamendi istungipaika sõitvate või sealt lahkuvate Euroopa Parlamendi liikmete vaba liikumise suhtes ei kehtestata ühtegi haldus- ega muud piirangut.

Euroopa Parlamendi liikmetele võimaldatakse seoses tollikontrolli ja rahavahetusega:

- a) nende oma valitsuse poolt samad soodustused, mis välismaal ajutisel ametilähetusel olevatele kõrgetele ametnikele;
- b) teiste liikmesriikide valitsuste poolt samad soodustused, mis välisriikide valitsuste esindajatele ajutisel ametilähetusel.

Artikkel 8

Euroopa Parlamendi liikmeid ei või üle kuulata, nende suhtes tõkendit kohaldada ega neid kohtumenetlusele allutada nende poolt oma kohustuste täitmisel avaldatud arvamuste või antud häälte tõttu.

Artikkel 9

Euroopa Parlamendi istungjärgude ajal on parlamendi liikmetel:

- a) oma riigi territooriumil samasugune immunitet nagu selle riigi parlamendi liikmetel;
- b) teise liikmesriigi territooriumil immunitet tõkendite ja kohtumenetluse suhtes.

Immunitet kehtib Euroopa Parlamendi liikmete suhtes ka siis, kui nad reisivad Euroopa Parlamenti ja sealt tagasi.

Parlamendi liige ei saa nõuda immunitediga kaasnevaid õigusi, kui ta on tabatud õigusrikkumiselt, ning see ei takista Euroopa Parlamenti kasutamast õigust tühistada oma liikme immunitet.

IV PEATÜKK

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE TÖÖS OSALEVAD LIIKMESRIIKIDE ESINDAJAD

Artikkel 10

Liidu institutsioonide töös osalevatele liikmesriikide esindajatele, nende nõuandjatele ja tehnilistele asjatundjatele võimaldatakse oma kohustusi täites ning kohtumispaika ja sealt tagasi sõites tavapärased privileegid, immunitetid ja soodustused.

Käesolev artikkel kehtib ka liidu konsultatiivorganite kohta.

V PEATÜKK

EUROOPA LIIDU AMETNIKUD JA MUUD TEENISTUJAD

Artikkel 11

Iga liikmesriigi territooriumil on liidu ametnikel ja muudel teenistujatel nende kodakondsusest olenemata järgmised privileegid ja immuuniteedid:

- a) vastavalt aluslepingute sätetele, mis käsitlevad ühest küljest ametnike ja muude teenistujate vastutust liidu ees ja teisest küljest Euroopa Liidu Kohtu pädevust liidu ja selle ametnike vahelistes vaidlustes, kohtulik puutumatus ametiülesannete täitmisel sooritatud tegude, sealhulgas suuliste ja kirjalike avalduste suhtes. Neile jääb see puutumatus ka pärast nende ametist lahkumist;
- b) teenistujate, nende abikaasade ja neist sõltuvate pereliikmete puhul ei kehti sissesõidupirangud ega välismaalaste registreerimise formaalsused;
- c) valuutavahetust reguleerivate määruste rakendamisel võimaldatakse neile samad soodustused, mis on ette nähtud rahvusvaheliste organisatsioonide ametnikele;
- d) õigus selles riigis esmakordsel ametisseasumisel tollimaksuvabalt riiki tuua oma mööbel ja muu vallasvara ning õigus oma mööbel ja muu vallasvara tollimaksuvabalt sellest riigist taas välja viia, kui nende ametikohustused selles riigis lõpevad; mõlemal juhul vastavalt tingimustele, mida peab vajalikuks selle riigi valitsus, kus seda õigust kasutatakse;
- e) õigus tollimaksuvabalt riiki tuua isiklikuks kasutamiseks mõeldud auto, mis on omandatud riigis, kus nad viimati elasid, või riigis, mille kodakondsed nad on, selle riigi siseturul valitsevate tingimuste kohaselt, ning see auto tollimaksuvabalt sellest riigist taas välja viia; mõlemal juhul vastavalt tingimustele, mida peab vajalikuks asjaomase riigi valitsus.

Artikkel 12

Kooskõlas tingimuste ja menetlusega, mille Euroopa Parlament ja nõukogu on seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist asjaomaste institutsioonidega määruste abil kinnitanud, on liidu ametnikud ja muud teenistujad kohustatud maksma liidule maksu töö- ja muudelt tasudelt, mida liit neile maksab.

Euroopa Liidu makstud töö- ja muudelt tasudelt ei maksta riiklikke makse.

Artikkel 13

Tulumaksu, omandimaksu ja pärandimaksu rakendamisel ning liidu liikmesriikide vahel sõlmitud topeltmaksustamise vältimist käsitlevate konventsioonide kohaldamisel loetakse nende liidu ametnike ja muude teenistujate elukohaks, kes üksnes oma kohustuste täitmiseks liidu teenistuses asuvad elama liikmesriiki, kus nad liidu teenistusse astudes ei ole maksukohustuslased, nii riigis, kus nad tegelikult elavad, kui ka riigis, kus nad on maksukohustuslased, viimati nimetatud riiki, tingimusel et see riik on liidu liige. See säte kehtib ka abikaasa kohta, kui abikaasa ei tegutse iseseisvalt tasustataval töökohal, ning käesolevas artiklis nimetatud isikute ülalpidamisel ja hoole all olevate laste kohta.

Eelmises lõigus nimetatud isikutele kuuluv vallasvara, mis asub selle riigi territooriumil, kus nad viibivad, on selles riigis vabastatud pärandimaksust; pärandimaksu suurust määrates loetakse selline vara nende isikute maksustavas elukohariigis asuvaks, arvestades kolmandate riikide õigusi ja topeltmaksustamist käsitlevate rahvusvaheliste konventsioonide võimalikku kohaldamist.

Käesoleva artikli sätete kohaldamisel ei arvestata sellist elukohta, mis on seotud üksnes kohustuste täitmisega muude rahvusvaheliste organisatsioonide teenistuses.

Artikkel 14

Euroopa Parlament ja nõukogu kehtestavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist asjaomaste institutsioonidega määruste abil liidu ametnike ja muude teenistujate sotsiaalkindlustustagatiste kava.

Artikkel 15

Euroopa Parlament ja nõukogu määravad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ja pärast konsulteerimist muude asjaomaste institutsioonidega määruste abil kindlaks liidu ametnike ja muude teenistujate kategooriad, kelle suhtes osaliselt või täielikult kehtivad artikli 11, artikli 12 teise lõigu ja artikli 13 sätted.

Liikmesriikide valitsustele teatatakse korrapäraselt sellistesse kategooriatesse kuuluvate ametnike ja muude teenistujate nimed, ametinimetused ja aadressid.

VI PEATÜKK

EUROOPA LIIDU JUURDE AKREDITEERITUD KOLMANDATE RIIKIDE ESINDUSTE PRIVILEEGID JA IMMUNITEEDID*Artikkel 16*

Liikmesriik, mille territooriumil on liidu institutsiooni asukoht, annab kolmandate riikide esindustele, mis on akrediteeritud liidu juurde, tavapärased diplomaatilised immunitetid ja privileegid.

VII PEATÜKK

ÜLDSÄTTED*Artikkel 17*

Liidu ametnikele ja muudele teenistujatele antakse privileegid, immunitetid ja soodustused üksnes liidu huvides.

Iga liidu institutsioon peab ametnikule või muule teenistujale antud immuniteedi tühistama alati, kui kõnealune institutsioon leiab, et sellise immuniteedi tühistamine ei ole vastuolus liidu huvidega.

Artikkel 18

Käesoleva protokolliga kohaldamisel teevad liidu institutsioonid koostööd asjaomaste liikmesriikide vastutavate asutustega.

Artikkel 19

Artikleid 11–14 ja artiklit 17 kohaldatakse komisjoni liikmete suhtes.

Artikkel 20

Artikleid 11 kuni 14 ja artiklit 17 kohaldatakse Euroopa Liidu Kohtu kohtunike, kohtujuristide, kohtusekretäride ja kaasetekandjate suhtes, ilma et eelõeldu piiraks protokolliga Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta, kohtunike ja kohtujuristide kohtulikku puutumatust käsitleva artikli 3 sätete kohaldamist.

Artikkel 21

Käesolevat protokolliga kohaldatakse ka Euroopa Investeeringuspanga, selle organite liikmete, personali ning selle tegevuses osalevate liikmesriikide esindajate suhtes, ilma et see piiraks Euroopa Investeeringuspanga põhikirja protokolliga sätete kohaldamist.

Euroopa Investeeringuspank on vabastatud mis tahes kujul maksustamisest või muust sellelaadsest kohustusest tema kapitali mis tahes suurenemise korral ning sellega seotud võimalikest formaalsustest riigis, kus on kõnealuse panga asukoht. Samuti ei anna tema tegevuse lõpetamine või likvideerimine alust maksustamiseks. Panga ja selle organite põhikirjalist tegevust ei maksustata käibemaksuga.

Artikkel 22

Käesolevat protokollit kohaldatakse ka Euroopa Keskpanga, selle organite liikmete ja personali suhtes, ilma et see piiraks Euroopa Keskpankade Süsteemi ning Euroopa Keskpanga põhikirja käsitleva protokollit sätete kohaldamist.

Euroopa Keskpank on vabastatud mis tahes kujul maksustamisest või muust sellelaadsest kohustusest tema kapitali mis tahes suurenemise korral ning sellega seotud võimalikest formaalsustest riigis, kus on kõnealuse panga asukoht. Panga ja selle organite tegevust, mis lähtub Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirjast, ei maksustata käibemaksuga.

Liide

Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide protokollis Šveitsis kohaldamise menetlus

1. Kohaldamise laiendamine Šveitsile

Igat viidet liikmesriikidele Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide protokollis (edaspidi „protokoll“) mõistetakse nii, et see hõlmab ka Šveitsi, kui järgmiste sätetega ei ole ette nähtud teisiti.

2. Agentuuri vabastamine kaudsetest maksudest (kaasa arvatud käibemaks)

Šveitsist eksporditavate toodete ja teenuste ei tule maksta Šveitsi käibemaksu. Kui tegemist on lennundusohutusameti ametlikuks kasutamiseks protokollis artikli 3 teise lõigu kohaselt Šveitsi tarnitavate toodete või seal osutatavate teenustega, vabastatakse need käibemaksust selle tagastamise teel. Käibemaksust vabastatakse juhul, kui toodete ja teenuste ostuhind arvel või sellega võrdsustatud dokumendil on kokku vähemalt 100 Šveitsi franki (maksud kaasa arvatud).

Käibemaksu tagastamine toimub sellekohase Šveitsi vormi esitamisel föderaalset maksuameti käibemaksu osakonda. Taotlused tuleb üldjuhul läbi vaadata kolme kuu jooksul alates kuupäevast, kui tagastamistaotlus koos vajalike tõendavate dokumentidega esitati.

3. Lennundusohutusameti personali käsitlevate eeskirjade kohaldamise menetlus

Vastavalt protokollis artikli 12 teisele lõigule vabastab Šveits vastavalt riigisisese õiguse põhimõtetele lennundusohutusameti ametnikud ja teised töötajad nõukogu määruse (Euratom, ESTÜ, EMÜ) nr 549/69⁽¹⁾ artikli 2 tähenduses föderaal-, kantoni- ja kommuunimaksudest palgalt, töötasult ja tasudelt, mida neile maksab Euroopa Liit ja mis on maksustatud liidusisese maksuga.

Kõnealuse protokollis artikli 13 kohaldamisel ei käsitata Šveitsi liikmesriigina eespool esitatud punkti 1 tähenduses.

Lennundusohutusameti ametnikud ja teised töötajad ning nende pereliikmed, kes on Euroopa Liidu ametnike ja teiste teenistujate suhtes kehtiva sotsiaalkindlustuse süsteemi liikmed, ei pea tingimata olema allutatud Šveitsi sotsiaalkindlustuse süsteemile.

Euroopa Liidu Kohtul on ainupädevus kõigis agentuuri või komisjoni ja tema personali vahelisi suhteid käsitlevates küsimustes seoses nõukogu määruse (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68⁽²⁾ ja teiste Euroopa Liidu õiguse töötingimusi määratlevate sätete kohaldamisega.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. märtsi 1969. aasta määrus (Euratom, ESTÜ, EMÜ) nr 549/69, millega määratakse kindlaks Euroopa ühenduste ametnike ja muude teenistujate kategooriad, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa ühenduste privileegide ja immuuniteetide protokollis artiklit 12, artikli 13 teist lõiku ja artiklit 14 (EÜT L 74, 27.3.1969, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määrus (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad ja ühenduste muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed (muudele teenistujatele kohaldatav kord) (EÜT L 56, 4.3.1968, lk 1).

B LISA

FINANTSKONTROLL ŠVEITSI-POOLSETE EUROOPA LENNUNDUSOHUTUSAMETI TEGEVUSES OSALEJATE ÜLE

Artikkel 1

Otsene teabevahetus

Lennundusohutusamet ja komisjon suhtlevad otse kõigi Šveitsis asuvate isikute või ettevõtjatega, kes osalevad lennundusohutusameti tegevuses lepinguosalistena, lennundusohutusameti programmis osalejatena, isikutena, kellele on tehtud makseid lennundusohutusameti või komisjoni eelarvest, või alltöövõtjatena. Need isikud võivad edastada otse komisjonile või lennundusohutusametile kogu olulise teabe ja dokumendid, mis nad peavad esitama vastavalt käesolevas otsuses viidatud vahenditele, sõlmitud lepingutele või kokkulepetele ja kõigile nende alusel vastuvõetud otsustele.

Artikkel 2

Kontrollid

1. Vastavalt 25. juuni 2002. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust, ⁽¹⁾ ja lennundusohutusameti finantseeskirjale, mille haldusnõukogu võttis vastu 26. märtsil 2003 vastavalt komisjoni 19. novembri 2002. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 2343/2002 raamfinantsmääruse kohta asutustele, millele viidatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artiklis 185, ⁽²⁾ ja muudele käesolevas otsuses osutatud õigusaktidele võib Šveitsis asutatud ettevõtjatega sõlmitud lepingutes ja kokkulepetes ning nendega koos vastuvõetud otsustes ette näha, et nende ja nende alltöövõtjate juures võivad igal ajal toimuda teaduslikud, finants-, tehnoloogilised või muud auditid, mida viivad läbi lennundusohutusameti või komisjoni ametnikud või lennundusohutusameti ja komisjoni poolt volitatud muud isikud.
2. Lennundusohutusameti või komisjoni ametnikele ja muudele kõnealuse ameti ja komisjoni volitatud isikutele peab olema tagatud kontrolli teostamiseks vajalik juurdepääs ruumidele, töödele ja dokumentidele ning kogu auditi teostamiseks vajalikule teabele, kaasa arvatud elektroonilisel kujul. Seda juurdepääsuõigust väljendatakse selgesõnaliselt lepingutes ja kokkulepetes, mis on sõlmitud käesolevas otsuses viidatud vahendite rakendamiseks.
3. Euroopa Kontrollikojal on samad õigused kui komisjonil.
4. Auditid võivad toimuda kuni viis aastat pärast käesoleva otsuse kehtivuse lõppu või vastavalt sõlmitud lepingutes või kokkulepetes ning vastuvõetud otsustes ettenähtud tähtaegadele.
5. Šveitsi föderaalset finantskontrolli teavitatakse eelnevalt Šveitsi territooriumil teostatavatest audititest. See teave ei ole niisuguste auditite teostamise seaduslik tingimus.

Artikkel 3

Kohapealne kontroll

1. Käesoleva kokkuleppe kohaselt on komisjon (OLAF) volitatud teostama kohapealset kontrolli ja ülevaatusi Šveitsi territooriumil vastavalt tingimustele, mis on sätestatud nõukogu 11. novembri 1996. aasta määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest ⁽³⁾.
2. Kohapealse kontrolli ja inspekteerimise valmistab komisjon ette ja viib läbi tihedas koostöös Šveitsi föderaalset finantskontrolli või teiste pädevate, Šveitsi föderaalset finantskontrolli määratud Šveitsi asutustega. Asjaomastele asutustele teatakse võimalikult kiiresti kontrolli ja inspekteerimise objekt, eesmärk ja õiguslik alus, et nad võiksid tagada igakülgse vajaliku abi. Sel eesmärgil võivad Šveitsi pädevate asutuste töötajad osaleda kohapealses kontrollis ja inspekteerimises.
3. Kui asjaomased Šveitsi asutused soovivad, võivad kohapealse kontrolli ja inspekteerimise korraldada komisjon ja kõnealused asutused ühiselt.

⁽¹⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 357, 31.12.2002, lk 72.

⁽³⁾ EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.

4. Kui programmis osalejad on kohapealse kontrolli või inspekteerimise vastu, tagavad Šveitsi asutused siseriiklikke eeskirju järgides komisjoni inspektoritele igakülgse vajaliku abi kohapealse kontrolli ja inspekteerimise edukaks teostamiseks.

5. Komisjon edastab võimalikult kiiresti Šveitsi föderaalsetele finantskontrollile kõik asjaolud või kahtlused selliste rikkumiste kohta, millest ta on kohapealse kontrolli või inspekteerimise käigus teadlikuks saanud. Igal juhul peab komisjon teavitama eespool nimetatud asutust kontrolli või inspekteerimise tulemustest.

Artikkel 4

Teavitamine ja nõustamine

1. Käesoleva lisa edukaks rakendamiseks vahetavad ühenduse ja Šveitsi pädevad asutused regulaarselt teavet ning peavad ühe või teise lepinguosalise taotlusel nõupidamisi.

2. Šveitsi pädevad asutused teavitavad viivitamatult lennundusohutusametit ja komisjoni kõigist neile teatavaks saanud asjaoludest või kahtlustest seoses eeskirjade eiramisega käesolevas kokkuleppes viidatud vahendite kohaldamiseks sõlmitud lepingute ja kokkulepete sõlmimisel ja rakendamisel.

Artikkel 5

Konfidentsiaalsus

Kogu käesoleva lisa alusel mis tahes vormis edastatud või saadud teavet käsitletakse ametisaladusena ja seda kaitstakse nagu muud samalaadset informatsiooni Šveitsi õigusaktide ja ühenduse institutsioonide suhtes kehtivate vastavate sätetega. Sellist teavet võib edastada üksnes ühenduse institutsioonides, liikmesriikides või Šveitsis olevatele isikutele, kes oma ülesannete tõttu peavad seda teadma; samuti tohib seda teavet kasutada üksnes selleks, et tagada lepinguosaliste finantshuvide tõhus kaitse.

Artikkel 6

Haldusmeetmed ja -sanktsioonid

Ilma et see piiraks Šveitsi karistusõiguse kohaldamist, võib agentuur või komisjon võtta haldusmeetmeid ja määrata halduskaristusi vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad⁽¹⁾ ja komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, samuti nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta⁽²⁾.

Artikkel 7

Sissenõudmine ja täitmine

Lennundusohutusameti ja komisjoni poolt käesoleva otsuse rakendusalas vastuvõetud otsused, mis sisaldavad rahalisi kohustusi muudele isikutele kui riikidele, kuuluvad täitmisele Šveitsis.

Täitekorraldus väljastatakse ilma muu kontrollita pärast dokumendi autentsuse tõestamist Šveitsi valitsuse määratud asutuse poolt, kes teavitab sellest lennundusohutusametit või komisjoni. Sundtäitmine toimub vastavalt Šveitsi menetlusõigusele. Täitedokumendi aluseks oleva otsuse seaduslikkust kontrollib Euroopa Liidu Kohus.

Euroopa Liidu Kohtu otsused, mis tehakse vahekohtuklausli alusel, kuuluvad täitmisele samadel tingimustel.

⁽¹⁾ ELT L 357, 31.12.2002, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET